

Z życia Uczelni

Dyrektor UCK mgr E. Książek-Bator prezentuje rektorowi prof. J. Morysiowi certyfikat ISO 9001:2008 przyznany Uniwersyteckiemu Centrum Klinicznemu. Uroczyste wręczenie certyfikatu miało miejsce w dniu 24 lutego br. s. 4

Sygnatariusze porozumienia o powołaniu Pomorskiej Rady ds. Ochrony Zdrowia. Od lewej Roman Zaborowski, wojewoda pomorski; Mieczysław Struk, marszałek województwa pomorskiego; prof. Janusz Moryś, rektor Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego s. 3

W wypełnionej po brzegi sali koncertowej Akademii Muzycznej w Gdańsku w dniu 19 lutego br. odbył się Koncert Karnawałowy Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego s. 34-35

Dr Emilia Sitek, psycholog kliniczny z Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego odbiera z rąk prezydenta Gdańska Pawła Adamowicza Nagrodę im. Jana Uphagena przyznaną młodemu naukowcowi w kategorii nauk humanistycznych. Fot. Jerzy Pinkas / www.gdansk.pl s. 9

Prof. Roman Nowicki otwiera obrady 7. Akademii Dermatologii i Alergologii w Słupsku. Konferencja odbyła się w Ustce w dniach 9-13 lutego br. i połączona była z obchodami Światowego Dnia Chorego s. 28

Uroczyste otwarcie, wybudowanego ze środków społecznych, Domu Wczesnej Interwencji dla Dzieci Niewidomych im. Św. Ojca Pio w Sobieszewie. Dom powstał dzięki staraniom Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Łaskach, które obchodzi jubileusz 100-lecia działalności s. 20

W numerze...

Doktorat honorowy dla Profesora Tadeusza Hermanna	4
Nowi doktorzy	4
Z Senatu GUMed.	5
Kalendarium rektorskie	5
GUMed wśród diamentów	5
Restrukturyzacja – jej cele i ograniczenia ..	6
Certyfikat ISO dla UCK	7
Laureaci Nagrody im. Jana Heweliusza ..	8
Laureaci Nagrody im. Jana Uphagena ..	9
Nowy profesor tytularny Jan Rogowski ..	10
Pamięć i historia	12
Wyniki wiosennej sesji LDEP i LEP ..	14, 15
Tadeusz Reichstein (1897 – 1996)	16
Erasmus Student Network.	18
Filia Lasek w Sobieszewie.	20
XIII Gdańskie Spotkania	
Kardiochirurgiczne.	23
Kuźnia kadr profesorskich.	24
Porozmawiają o leczeniu schorzeń wątroby u dzieci	25
Nasza Uczelnia wypadła najlepiej w raporcie NIK.	25
Komentarz do aktualnie procedowanych projektów tzw. ustaw zdrowotnych ..	26
7. Akademia Dermatologii i Alergologii – spojrzenie uczestniczeki	28
Polecamy Czytelnikom	29
Rok 2011 rokiem opieki farmaceutycznej .	30
Stowarzyszenie Absolwentów.	31
Informacja MNiSW.	32
Kadry GUMed i UCK	33
Karnawałowe koncertowanie	34, 35

GAZETA AMG

Redaguje zespół: Marek Bukowski, Katarzyna Dorocińska, Brunon Imieliński, Wiesław Makarewicz (red. naczelny), Marta Mróz, Roman Nowicki (rzecznik prasowy GUMed), Renata Ochocka, Wawrzyniec Paluch, Krzysztof Sworeczak, Joanna Śliwińska, Jolanta Świerczyńska-Krok, Lubomira Wengler, Tomasz Zdrojewski, Krystyna Fryszak (sekr. red.), Tadeusz Skowryra (red. techn.), współpraca graficzna Sylwia Scisłowska. Fot. Zbigniew Wszeborowski

Adres redakcji: Gazeta AMG: Biblioteka Główna GUMed, Gdańsk, ul. Dębinki 1, tel. 58-349-14-83; e-mail: gazeta@gumed.edu.pl; www: http://www.gazeta.gumed.edu.pl. Drukarnia Wydawnictwa „Bernardinum” Sp. z o.o., Pelplin. Nakład 720 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo niewykorzystania materiałów niezamówionych, a także prawo do skracania i adiacji tekstów oraz zmiany ich tytułów. Wyrażane opinie są poglądami autorów i nie zawsze odzwierciedlają stanowisko redakcji oraz władz Uczelni.

Warunki prenumeraty:

Cena rocznej prenumeraty krajowej wynosi 36 zł, pojedynczego numeru – 3 zł; w rocznej prenumeracie zagranicznej – 36 USD, pojedynczy numer – 3 USD. Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego z dopiskiem: prenumerata „Gazety AMG”:

Bank Zachodni WBK S.A. Oddz. Gdańsk
76 10901098 0000 0000 0901 5327

Będą działać wspólnie w zakresie polityki zdrowotnej

W Urzędzie Wojewódzkim w Gdańsku podpisano w dniu 24 lutego br. porozumienie w sprawie powołania Pomorskiej Rady ds. Ochrony Zdrowia. Podpis na tym dokumencie złożyli: Roman Zaborowski, wojewoda pomorski, Mieczysław Struk, marszałek województwa pomorskiego, prof. Janusz Moryś, rektor GUMed oraz Sławomir Ziemianowicz, starosta słupski, zastępca przewodniczącego Konwentu Starostów Województwa Pomorskiego.

Strony porozumienia zobowiązały się do wspólnego opiniowania, dyskusowania i kreowania działań podejmowanych na rzecz:

- poprawy jakości usług medycznych
- poprawy dostępności do usług medycznych
- poprawy bezpieczeństwa zdrowotnego mieszkańców
- promocji zdrowia i zapobiegania chorobom
- poprawy efektywności wykorzystania publicznych środków finansowych przeznaczonych na ochronę zdrowia.

W dniu 24 lutego 2011 roku zmarła

prof. dr hab. WANDA KONDRAT

emerytowany, wieloletni kierownik Kliniki Chirurgii Plastycznej AMG. Wybitny specjalista w dziedzinie chirurgii dziecięcej, założyciel chirurgii plastycznej w Polsce, ceniony nauczyciel akademicki, cieszący się szacunkiem i uznaniem całego środowiska naukowego. Członek honorowy Polskiego Towarzystwa Chirurgii Plastycznej, Rekonstrukcyjnej i Estetycznej oraz Polskiego Towarzystwa Leczenia Oparzeń. Wyróżniona wieloma odznaczeniami, w tym Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, odznaką za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia oraz Medalem Zasłużonym Ziemi Gdańskiej.

Doktorat honorowy dla Profesora Tadeusza Hermanna

Rektor i Senat
Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego
mają zaszczyt zaprosić na uroczystość nadania
tytułu doktora *honoris causa*

Profesorowi TADEUSZOWI HERMANNOWI

która odbędzie się w dniu 15 kwietnia 2011 roku
o godz. 10.00 w Auditorium Primum im. Olgierda
Narkiewicza Atheneum Gedanense Novum,
Gdańsk-Wrzeszcz, al. Zwycięstwa 41/42

Prof. zw. dr hab. n. farm. Tadeusz Władysław Hermann jest absolwentem Wydziału Farmaceutycznego Akademii Medycznej w Poznaniu. W latach 1980-2007 był w macierzystej uczelni kierownikiem Katedry i Zakładu Chemii Fizycznej. Pełnił funkcję dziekana Wydziału Farmaceutycznego w latach 1987-1993, a następnie prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą w latach 1993-1999. W latach 2000-2006 był członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów. Współpracował z PAN, będąc w latach 1980-1995 przewodniczącym Komisji Chemii Analitycznej Komitetu Nauk o Leku, członkiem Komitetu Nauk o Leku w latach 1984-1997, a od roku 2001 członkiem Komitetu Terapii i Nauk o Leku. W latach 1997-2003 pełnił funkcję przewodniczącego Zespołu Nauk Fizykochemicznych Komisji Farmakopei Polskiej. Autor niezwykle cenionych publikacji oraz podręczników z zakresu chemii fizycznej. Profesor Tadeusz Hermann wniósł wielki wkład w rozwój współpracy naukowej i dydaktycznej pomiędzy naszą Uczelnią a Akademią Medyczną w Poznaniu. Jest jednym z pionierów wprowadzenia do studiów farmaceutycznych przedmiotu farmakokinetyka oraz wybitnym przedstawicielem farmacji fizycznej, której pozycję utrwalił jako kluczową w naukach farmaceutycznych.

Nowi doktorzy

NA WYDZIALE LEKARSKIM

stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych w zakresie biologii medycznej uzyskała

dr n. med. Beata SCHLICHTHOLZ – adiunkt w Katedrze i Zakładzie Biochemii GUMed, praca pt. „Zmiany genetyczne i epigenetyczne w raku pęcherza moczowego”, uchwała Rady Wydziału Lekarskiego w dniu 17 lutego 2011 roku w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w zakresie biologii medycznej – biochemia.

stopień naukowy doktora nauk medycznych w zakresie biologii medycznej uzyskała

mgr Marcelina SKRZYPEK-CZERKO – słuchaczka Kolegium Studiów Doktoranckich, Klinika Neurologii Dorosłych Katedry Neurologii GUMed, praca pt. „Wsparcie społeczne mężczyzn po udarze mózgu i ich opiekunów – program edukacji zdrowotnej”, promotor – dr hab. Walenty Nyka, prof. nadzw. Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 17 lutego 2011 roku nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie biologii medycznej.

stopień naukowy doktora nauk medycznych w zakresie medycyny uzyskali:

1. lek. Marta Ewa GESING – asystentka w Klinice Chorób Zakaźnych GUMed, praca pt. „Częstość występowania i rodzaje infekcji oportunistycznych u chorych zakażonych wirusem HIV w materiale Kliniki Chorób Zakaźnych AMG”, promotor – dr hab. Krzysztof Sworczak, prof. nadzw. Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 17 lutego 2011 roku nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny.
2. lek. Bartosz TRZECIAK – asystent w Katedrze Medycyny Rodzinnej GUMed, praca pt. „Ocena telemedycznego wspomaganie badań profilaktycznych”, promotor – prof. dr hab. Janusz Siebert. Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 17 lutego 2011 roku nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny.
3. lek. Marcin ZIĘTKIEWICZ – asystent w Katedrze i Klinice Chorób Wewnętrznych, Chorób Tkanki Łącznej i Geriatrii GUMed, praca pt. „Aktywność paraoksonazy 1 i stężenie oksydacyjnie zmodyfikowanych lipoprotein o niskiej gęstości u chorych z zespołem nerczycowym”, promotor – prof. dr hab. Zbigniew Zdrojewski. Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 17 lutego 2011 roku nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny.

NA WYDZIALE FARMACEUTYCZNYM

stopień naukowy doktora nauk farmaceutycznych uzyskał

mgr Jakub CZAJA – asystent w Katedrze i Zakładzie Bromatologii GUMed, praca pt. „Bromatologiczna ocena czynników optymalizujących dietę osób aktywnych fizycznie”, promotor – dr hab. Anna Lebedzińska, prof. nadzw. Rada Wydziału Farmaceutycznego w dniu 15 lutego 2011 r. nadała stopień doktora nauk farmaceutycznych w zakresie bromatologii.

□

Z Senatu GUMed

sprawozdanie z posiedzenia w dniu 31 stycznia 2011 r.

Senat pozytywnie zaopiniował wnioski w sprawach:

- powierzenia dr. hab. Tomaszowi Zdrojewskiemu funkcji kierownika Zakładu Prewencji i Dydaktyki w Katedrze Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii GUMed
- mianowania dr hab. Barbary Kamińskiej, adiunkta Katedry i Kliniki Pediatrii, Gastroenterologii, Hepatologii i Żywienia Dzieci na stanowisko profesora nadzwyczajnego GUMed
- mianowania dr. hab. Romualda Lango, adiunkta Zakładu Kardiologii na stanowisko profesora nadzwyczajnego GUMed
- mianowania dr hab. Anny Lebedzińskiej, adiunkta Katedry i Zakładu Bromatologii na stanowisko profesora nadzwyczajnego
- mianowania dr. hab. Jarosława Sławińskiego, adiunkta Katedry i Zakładu Chemii Organicznej na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat podjął uchwały w sprawach:

- wprowadzenia zmian w regulaminie zasad rozpatrywania wniosków o przyznanie nagród Ministra Zdrowia i Rektora GUMed dla nauczycieli akademickich wprowadzonego Uchwałą Nr 52/2009 Senatu GUMed
- zmiany Uchwały Nr 10/2010 Senatu GUMed z dnia 26.04.2010 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji na I rok studiów w GUMed w roku akademickim 2011/2012
- narzutu kosztów ogólnouczelnianych w działalności usługowej, usługowo-badawczej i szkoleniowej
- wydzielenia z mienia GUMed części majątku na zwiększenie funduszu założycielskiego UCK
- zatwierdzenia aktualizacji planu rzeczowo-finansowego Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego na 2010 r.
- wyrażenia zgody na ustanowienie hipotek na nieruchomościach GUMed na zabezpieczenie wiarygodności Agencji Rozwoju Przemysłu wynikających z umowy pożyczki, która ma zostać zawarta z UCK

Kalendarium rektorskie

07.02.11 – rektor prof. Janusz Moryś wziął udział w konferencji pt. „Regionalne spotkania menedżerów ochrony zdrowia – forum nowych rozwiązań”. Podczas obrad rektor zabrał głos na temat polityki zdrowotnej i organizacji systemu ochrony zdrowia w województwie pomorskim

10.02.11 – Rektor otworzył 7. Konferencję Dermatologów i Alergologów, która odbyła się w sali filharmonii słupskiej z udziałem gości z zagranicy

19.02.11 – rektor prof. Janusz Moryś wznowił tradycyjne niegdyś koncerty karnawałowe organizowane dla pracowników Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Podczas wieczoru wystąpili: Chór GUMed oraz muzycy i studenci Akademii Muzycznej w Gdańsku z rektorem prof. Bogdanem Kułakowskim na czele.

mgr Urszula Skatuba

- utworzenia międzyuczelnianego kierunku studiów „fizyka medyczna” UG i GUMed.

Senat zatwierdził uzupełnienie składów komisji senackich. Zmiany dotyczyły: Senackiej Komisji Nauki, Senackiej Komisji Spraw Studenckich i Studiów Doktoranckich, Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, Odwoławczej Komisji dla Studentów, Senackiej Komisji Oceny Nauczycieli Akademickich.

Senat zaaprobował podjęte w Uczelni przygotowania do wzięcia udziału w projektach Regionalnego Programu Operacyjnego.

Dyrektor Naczelny UCK przedstawiła senatorom aktualną sytuację Uniwersyteckiego Centrum Klinicznego. Na zakończenie Rektor zaprosił senatorów na nadzwyczajne posiedzenie Senatu w dniu 7 lutego br. na godzinę 12, poświęcone w całości sprawie pożyczki dla szpitala od Agencji Rozwoju Przemysłu.

Dyrektor dodała, że na posiedzeniu Senatu będą obecni przedstawiciele ARP oraz firmy PriceWaterhouseCoopers, która na życzenie Agencji przeprowadziła audyt szpitala. W pierwszej części spotkania przedstawiony zostanie plan restrukturyzacji szpitala, który jest niezbędnym elementem na drodze uzyskania pożyczki, w drugiej natomiast zaproszeni goście będą odpowiadali za zadawane pytania. Rano, przed rozpoczęciem posiedzenia Senatu, zaproszeni goście wezmą również udział w posiedzeniu Rady Społecznej UCK, aby zapoznać stronę społeczną, czyli przedstawicieli związków zawodowych oraz radę pracowników z planem restrukturyzacji.

mgr Urszula Skatuba

GUMed wśród diamentów

Gdański Uniwersytet Medyczny znalazł się na 22 miejscu w województwie w rankingu „Diamenty Forbesa 2011”. GUMed jest jedyną szkołą z Pomorskiego, która znalazła się w pierwszej trzydziestce firm, których przychody wyniosły na koniec 2009 roku od 5 do 250 mln zł. Pierwsze miejsce w województwie pomorskim zajęła firma AIC SA. Ranking prezentuje prestiżowe grono firm, które w ostatnich trzech latach najbardziej dynamicznie zwiększały swoją wartość. Przygotowała go redakcja miesięcznika „Forbes” we współpracy z wywiadownią gospodarczą Dun & Bradstreet. Do wyceny „Diamentów Forbesa 2011” wykorzystane zostały dane z lat 2007 – 2009 uwzględniające m.in.: poziom sprzedaży, zysk netto, wartość majątku trwałego, zapasów, należności oraz nakładów na inwestycje. Spotkanie z laureatami z województwa pomorskiego odbyło się 2 lutego br. w hotelu Hilton w Gdańsku.

Restrukturyzacja – jej cele i ograniczenia

Restrukturyzacja to słowo-klucz. Sygnalizuje konieczność podejmowania ważkich decyzji, dotyczących rozwoju lub ograniczenia potencjału danej organizacji, tak aby dostosować ją jak najlepiej do nowych warunków rynkowych i projektowanych zmian.

Co się odwlecze, to nie uciecze

W przypadku naszego Szpitala jest to decyzja odroczone, ponieważ różnego rodzaju zmiany i ograniczenia działalności trwają już od około 10 lat. Powodem odroczenia był niedobór środków na niezbędne koszty przekształceń. Innym powodem są prawne uwarunkowania szpitala klinicznego, które wymuszają specyficzny, bardziej skomplikowany proces dokonywania zmian. Także wielkość i złożoność funkcji UCK nie ułatwiały podjęcia tego tematu kompleksowo. Nie oznacza to bynajmniej, że decyzje wpisujące się w restrukturyzację nie były podejmowane. Doskonałym przykładem było wydzielenie funkcji pomocniczych takich jak żywienie, obsługa, transport sanitarny, usługi pralnicze czy usługi prawne i oddanie ich do wyspecjalizowanych zewnętrznych firm, a rozliczanie się na zasadzie płacenia za usługę. Argument, że szpital wszystko musi wykonywać samodzielnie, nikogo już nie przekonuje. Wyspecjalizowane podmioty potrafią realizować usługi w sposób profesjonalny, a szpital skupia się na jak najlepszym wykonywaniu świadczeń medycznych. Podobnym, realizowanym aktualnie projektem jest wydzielenie na rzecz podmiotów zewnętrznych funkcji związanych z higieną szpitalną, sprzątnięciem, logistyką i transportem wewnętrznym.

Wszystkie te działania mają na celu obniżenie kosztów funkcjonowania Szpitala, tak aby pozyskać odpowiednie środki na spłatę zaciągniętej pożyczki i zapobiec jego ponownemu zadłużaniu.

Łączenie i dzielenie

Jednym z elementów restrukturyzacji jest ograniczenie liczby podstawowych jednostek organizacyjnych Szpitala. Nie ma bowiem potrzeby, aby Uniwersyteckie Centrum Kliniczne było dokładną kopią struktury organizacyjnej GUMed. Nie ma też możliwości ekonomicznych utrzymania małych jednostek, stąd konieczność zbilansowania przychodów i kosztów poprzez połączenie z inną jednostką. W porównaniu z podobnymi organizacjami, nasza zbyt rozproszona struktura organizacyjna jest jedną z przyczyn niskiej efektywności ekonomicznej. Reorganizacja w tym zakresie wymaga oczywiście czasu, a jedynym upoważnionym do zatwierdzenia tego typu zmian jest organ założycielski Szpitala. Należy ponadto wskazać, że oprócz już przygotowanego wniosku w sprawie połączenia Kliniki Pneumologii i Alergologii, prowadzone są analizy w odniesieniu do wszystkich klinik, tak aby na ich podstawie podjąć najbardziej właściwe decyzje.

Strategia

To dokument, który szczegółowo nakreśli dalsze działania, nie tylko reorganizacyjne, ale także rozwojowe. Podobnie jak w przypadku programu restrukturyzacji, strategia będzie tworzona przy udziale doradcy, firmy konsultingowej PriceWaterhouseCoopers. Jednym z podstawowych zapisów strategii jest wskazanie, które jednostki Szpitala i w jakich obszarach mogą przynieść największą oczekiwaną korzyść? Jakie działania należy wdrożyć, aby obniżyć lub zredukować straty ponoszone w

poszczególnych jednostkach? Co należy zrobić, aby taki pozytywny scenariusz stał się rzeczywistością, gdzie alokować środki i które kliniki mają szansę na rozwój? Proces budowania strategii ma być wspomagany przez zatrudnianych okresowo konsultantów medycznych.

Wolny zawód – różne formy zatrudnienia

Innym ważnym elementem jest przechodzenie lekarzy na zadaniowe formy zatrudnienia. Dominującą formułą będzie umowa cywilno-prawna (kontrakt), uzupełniana umową zlecenia a jedynie dodatkową umową o pracę. Ma to na celu zwiększenie efektywności poprzez lepszą motywację do wykonywanych zadań, elastyczniejsze zarządzanie zasobami i optymalizację kosztów. Warto przy tym zwrócić uwagę, że chociaż jest to forma pod wieloma względami bardziej atrakcyjna, to wymaga zarówno ze strony administracji Szpitala, jak i wykonawców kontraktu zmiany podejścia i generalnie jest większym wyzwaniem. Można jednak nieco przewrotnie stwierdzić, że jest to forma podkreślająca niezależność i samodzielność wykonywania zawodu.

W przypadku pielęgniarek pojawił się obecnie projekt zniesienia korzystania z kontraktów w ogóle, w związku z czym należy poczekać na ostateczny kształt prawa w tym zakresie.

Świat oparty na konkurencji, UCK również jest na nią skazany

W tym miejscu warto odnieść się do zjawiska prowadzenia działalności konkurencyjnej w stosunku do własnego pracodawcy. Konieczne jest podkreślenie, że bez stosownej klauzuli w umowie o pracę, przepisy ogólne z zasady zabraniają prowadzenia takiej działalności. Projektowane zmiany mają na celu doprecyzowanie zakresu działalności konkurencyjnej oraz wyznaczą dla zarządu Szpitala procedurę postępowania. Kroki te nie są jednak efektem planu restrukturyzacji. Nie jest też naszym zamiarem zbyt restrykcyjność – podstawowym celem jest zabezpieczenie interesu Szpitala, a nie ograniczenia możliwości zarobkowania przez specjalistów.

Kapitalistyczny w formie, kapitalistyczny w treści

Największą stratą dla Szpitala jest od kilku lat koszt obsługi przeterminowanego zadłużenia, który przekracza 20 mln zł rocznie. Możliwość zaciągnięcia pożyczki z Agencji Rozwoju Przemysłu to szansa redukcji tych kosztów i oddłużenia Szpitala. Uzyskaliśmy zgodę Rektora i Senatu Uczelni na ustanowienie odpowiednich zabezpieczeń na nieruchomościach GUMed. Pozwoliło to nam zawrzeć w dniu 18 lutego 2011 roku umowę pożyczki z ARP na kwotę 40 mln zł. Docelowo chcemy zaciągnąć pożyczkę w kwocie 125,4 mln zł, którą będziemy spłacać przez okres 5 lat.

Długoterminowa, korzystnie oprocentowana pożyczka pozwoli bardzo wyraźnie ograniczyć źródło straty do minimum, a docelowo zupełnie wyeliminować tę pozycję kosztów. Bez kapitału żadna restrukturyzacja nie byłaby możliwa, kapitał zaś wymaga podejmowania działań, zapewniających jego zwrot.

Zwolnienia

Wreszcie pozostaje ostatni, chociaż budzący największe emocje, element restrukturyzacji – redukcja personelu. Skala planowanych zwolnień na pewno odbiega od tych znanych z branż przemysłowych, gdzie bez pracy zostawało z dnia na dzień 30-40, a nawet 50% załogi. Niemniej bez zmniejszenia

Certyfikat Systemu Zarządzania Jakością dla UCK

Gwarancja wysokiego poziomu usług, większa satysfakcja pacjentów, uporządkowanie mechanizmów wewnątrz firmy, jasny podział odpowiedzialności i uprawnień, uruchomienie mechanizmu ciągłego doskonalenia, to daje ISO 9001:2008 – Certyfikat Systemu Zarządzania, który Uniwersyteckie Centrum Kliniczne uzyskało 5 stycznia 2011 roku. Został przyznany na 3 lata, przy czym jeden raz w roku będzie odbywać się zewnętrzny audyt sprawdzający doskonalenie systemu zarządzania jakością oraz zgodność działania placówki z wymaganiami normy ISO 9001:2008.

Uroczyste wręczenie Certyfikatu odbyło się w dniu 24 lutego 2011 roku w Auditorium Primum im. Olgierda Narkiewicza.

Co to jest ISO

Ideą systemu zarządzania jakością wg normy ISO 9001 jest dążenie do tego aby wytwarzany produkt czy usługa były najwyższej jakości. Jest to norma międzynarodowa opracowana przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną. Normę ISO 9001:2008

zatrudnienia i zwiększenia efektywności pracy, nie jest możliwe wystarczające ograniczenie kosztów stałych i osiągnięcie trwałego, dodatniego wyniku finansowego.

Przeprowadzenie procesu restrukturyzacji wymaga zaangażowania wszystkich, którym na sercu leży dobro tego Szpitala. Wyzwania postawione przed nami są realne i mierzalne, ale przede wszystkim pozwalają stworzyć perspektywę pracy w szpitalu niemającym w przyszłości problemów finansowych. Dają nadzieję na rozwój i nową jakość pracy.

dr Tadeusz Jędrzejczyk
z-ca dyrektora naczelnego ds. medycznych
mgr Ewa Książek-Bator
dyrektor naczelny
Uniwersyteckie Centrum Kliniczne

opublikowano 15 listopada 2008 roku.

Jest ona ukierunkowana na spełnienie oczekiwań i wymagań naszego klienta – pacjenta.

Wymagania i normy skłaniają nas do podejścia procesowego w odniesieniu do usługi medycznej jaką świadczymy dla pacjenta, pozwalają na ocenę skuteczności procesów i ich ciągłe doskonalenie w oparciu o obiektywne pomiary. Zalecane jest podejście procesowe wg cyklu PDCA: planuj, wykonaj, sprawdź, działaj.

Do głównych wymogów normy ISO 9001 należy zaangażowanie kierownictwa w budowę systemu zarządzania jakością, zaangażowanie pracowników, nadzór nad dokumentami i zapisami, dobra organizacja zarządzania zasobami, ustalenie procesów składających się na realizację usługi oraz dokonywanie pomiarów zadowolenia pacjenta i realizacji procesów.

Droga UCK do ISO

W UCK system był wdrażany etapowo. Powołano pełnomocnika ds. Systemu Zarządzania Jakością i Zespół ds. Jakości w skład którego weszło kierownictwo UCK oraz kierownicy komórek organizacyjnych mających wpływ na realizację poszczególnych procesów.

Podczas prac zespołu zostały wyznaczone procesy: główny, zarządzania oraz wspomagające. Wykonano audyt zerowy określający funkcjonowanie obecnego systemu w stosunku do wymagań normy ISO 9001:2008. W wyniku audytu opracowano mapę procesów występujących w organizacji, określono ogólne zakresy odpowiedzialności i uprawnień. Opracowana została polityka jakości oraz cele jakościowe. Następnie przystąpiono do opracowania poszczególnych procedur i instrukcji porządkujących działania. Równocześnie prowadzone były cykliczne szkolenia dla pracowników. Powołany został zespół audytorów wewnętrznych, którzy po odpowiednim przygotowaniu merytorycznym przeprowadzili audyty wewnętrzne wszystkich komórek organizacyjnych UCK.

W wyniku tej pracy stwierdzone zostały niezgodności działania UCK z wymogami wdrażanej normy. Wprowadzono zatem działania korygujące oraz zapobiegawcze. Przeprowadzony został przegląd systemu zarządzania oparty na analizie ankiet zadowolenia pacjenta, wynikach audytów z poszczególnych obszarów szpitala, ocenie eliminacji ujawnionych niezgodności. Szpital zgłosił gotowość do audytu certyfikującego. Odbył się on w dniach 14-16 grudnia 2010 roku.

Anna Zielińska
pełnomocnik dyrektora
naczelnego UCK
ds. systemu zarządzania jakością

Laureaci Nagrody Naukowej Miasta Gdańska im. Jana Heweliusza

Laureatem Nagrody Naukowej miasta Gdańska im. Jana Heweliusza za rok 2010 w kategorii nauk humanistycznych został prof. Jan Burnewicz z Katedry Badań Porównawczych Systemów Transportowych Wydziału Ekonomicznego Uniwersytetu Gdańskiego. W kategorii nauki ścisłe i przyrodnicze nagrodę otrzymał prof. Janusz Rachoń, wybitny chemik z Politechniki Gdańskiej, senator RP. Uroczystość wręczenia nagród, która jest częścią obchodów 400. urodzin Jana Heweliusza odbyła się 28 stycznia br. w Ratuszu Staromiejskim w Gdańsku.

Pierwszy z laureatów został doceniony za „stworzenie szkoły ekonomicznych badań porównawczych i podstaw ekonomii innowacji oraz za wkład w tworzenie programów rozwoju polskiego systemu transportowego”. Jednym z Jego sukcesów było m.in. ustalenie, że sprawność i efektywność ludzkiej działalności wytwórczej nie jest raz na zawsze zdeterminowana i że ulega przewartościowaniu wraz ze zmianą warunków ustrojowych, technologicznych, kulturowych, przyrodniczych i innych. Ponadto ustalił, że istnieje szereg wiarygodnych reguł objaśniających naturę masowych zjawisk gospodarczych, a także reguł świadomego działania człowieka kreującego nową lepszą rzeczywistość gospodarczą. Profesora Rachonia wyróżniono natomiast za „badania nad mechanizmami reakcji i nowymi metodami syntezy organicznej oraz opracowanie technologii leków przeciw osteoporozie”. Dzięki jego badaniom i talentom menedżerskim na rodzimy rynek trafiły tanie polskie lekarstwa, które pomagają pacjentom w walce z chorobami przewlekłymi.

Prof. Janusz Rachoń urodził się 11 sierpnia 1946 r. w Nowym Sączu. W 1969 r. ukończył studia na Politechnice Gdańskiej w specjalności lekka synteza organiczna. W roku 1975 na Wydziale Chemicznym PG uzyskał stopień doktora nauk chemicznych, dziesięć lat później stopień doktora habilitowanego. W 1995 r. otrzymał tytuł naukowy profesora nauk chemicznych. Specjalizuje się w zakresie syntezy organicznej, chemii organicznej fosforu (syntezie związków biologicznie czynnych stosowanych w medycynie, rolnictwie i przemyśle) oraz prowadzi badania mechanizmów reakcji.

Od 1969 r. pozostaje zawodowo związany z Politechniką Gdańską, przechodząc kolejne szczeble kariery akademickiej. Od ponad dziesięciu lat kieruje Katedrą Chemii Organicznej. W pierwszej połowie lat 90. zajmował stanowisko prodziekana ds. nauki Wydziału Chemicznego, od 1993 r. zasiadał w senacie tej uczelni. W latach 2002–2008 przez dwie kadencje pełnił funkcję rektora PG. W wyborach parlamentarnych w 2007 r. z listy Platformy Obywatelskiej został senatorem VII kadencji

Prof. Janusz Rachoń

Prof. Jan Burnewicz

w okręgu gdańskim, otrzymując 175 743 głosy.

Jest autorem około 150 artykułów naukowych i referatów kongresowych, 4 rozpraw monograficznych i 2 skryptów akademickich. Jest promotorem sześciu prac doktorskich, w tym trzech prac doktorskich z wyróżnieniem, trzy następne są w realizacji. Na swoim koncie ma m.in. kilkanaście patentów oraz cztery technologie, w tym produkcji leków wytwarzanych w Zakładach Farmaceutycznych POLPHARMA SA w Starogardzie Gdańskim. Ostemax 70 Comfort – nowej generacji lek przeciw osteoporozie to także dzieło jego zespołu.

Jest członkiem komitetów organizacyjnych międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych, konsultantem w zakresie syntezy organicznej oraz utylizacji odpadów i zanieczyszczeń organicznych. Zainicjował i organizuje coroczne spotka-

nia w trójkącie „Polityka-Nauka-Biznes”, które odbywają się w Dworze Artusa w Gdańsku. Zajmował m.in. stanowiska wiceprzewodniczącego Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych oraz prezesa Zarządu Polskiego Forum Akademicko-Gospodarczego. Przewodniczy Radzie Fundacji „Brainet”, której misją jest komercjalizacja wyników badań naukowych oraz rozwijanie przedsiębiorczości wśród studentów i pracowników nauki. Był wiceprzewodniczącym Komitetu Chemii Polskiej Akademii Nauk (1993-2002) oraz członkiem Rady Naukowej Centrum Chemii Polimerów PAN (1999-2006). Odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Pytany o misję naukowca, pracującego w obszarze nauk technicznych odpowiada, cytując swoje ulubione powiedzenie: „Inżynier może być poetą, ale poeta nie może być inżynierem. Odwrotna kompilacja jest mało prawdopodobna”.

Prof. Jan Burnewicz urodził się 12 czerwca 1947 r. w Zabrodziu, w powiecie sokólskim. W 1965 r., po zakończeniu edukacji w liceum ogólnokształcącym w Suchowoli, podjął studia w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Sopocie. Ukończył ją w 1970 r. uzyskując tytuł zawodowy magistra.

Na Wydziale Ekonomiki Transportu Uniwersytetu Gdańskiego w 1973 r. uzyskał stopień naukowy doktora ekonomii, a w 1984 r. stopień naukowy doktora habilitowanego ekonomii. W 1994 r. Prezydent RP nadał mu tytuł profesora nauk ekonomicznych. Od 1972 r. pracuje w Uniwersytecie Gdańskim. Aktualnie kieruje Katedrą Badań Porównawczych Systemów Transportowych i niestacjonarnymi studiami doktoranckimi z ekonomii na Wydziale Ekonomicznym.

Nagroda im. Jana Heweliusza ustanowiona została w 1987 roku, jednak pierwszych laureatów wyłoniono dopiero w roku 1988. Przez kilkanaście lat nagroda przyznawana była jedynie w dziedzinie nauk ścisłych, ale w 2001 r. po raz pierwszy przyznano ją także w dziedzinie nauk humanistycznych. Zgodnie z regulaminem Nagrody o osobie laureata decyduje Kapituła Nagrody Naukowej, na której czele stoją przewodniczący Gdańskiego Oddziału Polskiej Akademii Nauk oraz prezes Gdańskiego Towarzystwa Naukowego. W skład Kapituły Nagrody wchodzi także rektorzy wszystkich państwowych wyższych uczelni Gdańska, przedstawiciel Prezydenta Miasta Gdańska i przedstawiciel wszystkich niepublicznych uczelni Trójmiasta. Nagrodę przyznaje Prezydent Miasta na wniosek Kapituły Nagrody. Od 1988 r. Nagrody Naukowe im. Jana Heweliusza, zwane popularnie „gdańskim Noblem”, otrzymało 31 naukowców reprezentujących uczelnie Trójmiasta.

Prof. Jan Burnewicz jest autorem ponad 500 prac naukowych, w tym: 53 książek i rozdziałów w książkach, 112 artykułów naukowych, 124 referatów na konferencjach naukowych, 131 raportów z niepublikowanych prac badawczych i 78 innych opracowań naukowych. Wypromował 9 doktorów. Jego specjalność naukowa to ekonomika transportu, a w ostatnich latach także ekonomia innowacji.

Do najważniejszych z punktu widzenia naukowego publikacji laureata zaliczają się: monografia „Wpływ cen transportu na wytwarzanie, dystrybucję i ceny towarów”, współautorstwo między-

dowego podręcznika „Analytical Transport Economics”, współautorstwo monografii „Questions clés pour le transport en Europe”, współautorstwo i redakcja monografii „Innovative Perspective of Transport and Logistics” oraz współautorstwo monografii „Koszty i opłaty w transporcie”. Wraz ze współpracownikami z katedry zrealizował istotne dla integracji europejskiej projekty badawcze 4, 5, 6 i 7 Programu Ramowego (SCENARIOS, SCENES, CODE-TEN, SPECTRUM, GRACE, CATRIN, INTERCONNECT).

Współtworzył szereg rządowych dokumentów w zakresie polityki i strategii rozwoju transportu, brał udział w przygotowaniu prawnym i operacyjnym Polski do członkostwa w Unii Europejskiej. Opracował ekspertyzy dla takich instytucji międzynarodowych, jak Parlament Europejski, Komisja Europejska, Europejska Konferencja Ministrów Transportu (obecnie ITF), International Road Transport Union.

Pełnił funkcję prorektora do spraw nauki Uniwersytetu Gdańskiego (1993-1996), dziekana Wydziału Ekonomicznego UG (1996-2002), prodziekana do spraw nauczania Wydziału Ekonomiki Transportu UG (1984-1990). Był członkiem Komitetu Monitorującego Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego (2004-2010).

Odnznaczony Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski (2002), Złotym Krzyżem Zasługi (1995) i Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1995).

W tworzeniu nowej wiedzy kładzie silny akcent na symbiozę ujęć teoretycznych i empirycznych, czego wyrazem jest opracowanie wielu dokumentów programowych dla władz publicznych, które przyczyniły się do przemian ustrojowych w Polsce i innych krajach. □

Laureaci Nagrody im. Jana Uphagena

Dr Emilia Sitek z Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego i dr Adrian Kosowski z Politechniki Gdańskiej odebrali tegoroczne Nagrody im. Jana Uphagena. Laureaci otrzymali po 7 tys. zł, statuetki autorstwa Jana Szczypki oraz złote karty Muzeum Historycznego Miasta Gdańska. Uroczystość odbyła się 9 lutego w Domu Uphagena.

Dr Adrian Kosowski z Wydziału Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki PG został nagrodzony w kategorii nauk ścisłych i przyrodniczych za wybitny dorobek naukowy z zakresu algorytmicznej teorii grafów. Może pochwalić się już 70 pracami recenzowanymi z których 29 znajduje się na tzw. liście filadelfijskiej oraz m.in. 20 niepublikowanymi pracami badawczymi. Szkołę podstawową ukończył w cztery lata, a średnią w trzy. Maturę zdał jako trzynastolatek, później rozpoczął studia informatyczne na Politechnice Gdańskiej, które ukończył z wynikiem celującym w 2005 roku. Doktorat obronił w 2007 roku jako 21-latek.

Z kolei dr Sitek, psycholog kliniczny pracująca w GUMed, została doceniona w kategorii nauk humanistycznych. Zajmuje się zaburzeniami psychologicznymi w ciężkich – dla pacjenta,

Fot. Jerzy Pinkas / www.gdansk.pl

jego bliskich i otoczenia – chorobach, takich jak parkinsonizm. Mimo młodego wieku jest uznanym członkiem dwóch międzynarodowych zespołów naukowych: zespołu REGISTRY European Huntington Disease Network oraz zespołu badania otępienia czołowo-skroniowego w amerykańskiej Mayo Clinic. □

Sylwetki nowych profesorów tytularnych

Prof. dr hab. Jan Rogowski

wywiad przeprowadził
prof. Wiesław Makarewicz

Gratuluje otrzymania tytułu naukowego. Chciałbym zapytać o życiową ścieżkę, która doprowadziła Pana do tej zaszczytnej nominacji.

Zawsze, gdy udaje mi się osiągnąć sukces w postaci specjalizacji zawodowych, czy też stopni naukowych zastanawiam się, jak to się stało? Z chirurga ogólnego, pracującego po studiach w Elblągu potem w Tczewie, stałem się kierownikiem wspaniałej Katedry i Kliniki Kardiologii i Chirurgii Naczyniowej. Już na studiach szukałem dla siebie celu do którego będę dążył. Okazało się, że pojawia się on dopiero w miarę zdobywania doświadczeń i spotkań z osobowościami, które nas stymulują i kształtują naszą przyszłość. Gdy rozmawiałem z moim pierwszym nauczycielem dr. Maciejem Majeranowskim skomentował mój zapał do chirurgii słowami: „Wybiera pan dziedzinę, która nie pozwala na kompromisy. Czy pan podoła temu wyzwaniu?” Udało się. Pierwsze operacje i radość, że potrafię to robić. Potem praca w Tczewie pod kierunkiem dr. Tadeusza Szabłowskiego. Praca na pierwszej linii frontu. Nie było NFZ i w szpitalach terenowych wykonywano pełen zakres operacji chirurgicznych.

Tylko ordynator szkolił w chirurgii ogólnej. To on pozwalał operować. Bardzo dużo się tam nauczyłem. To w Tczewie zrobiłem pierwszy opis przypadku. Niestety nie doczekał się on akceptacji „Polskiego Przeglądu Chirurgicznego”.

Od czasów elbląskich interesowałem się chirurgią naczyniową. W trakcie specjalizacji musiałem odbywać staże obowiązkowe. Jednym z nich był staż z chirurgii naczyniowej. Współpraca z dr. Czesławem Kwiatkowskim spowodowała, że zostałem w Klinice przez ponad 6 miesięcy. Doskonała szkoła zawodu i kontakt ze wspaniałymi nauczycielami: prof. Mieczysławem Trenknerem, prof. Zbigniewem Papińskim, dr. Jerzym Pryczkowskim miały istotny wpływ na decyzję podjęcia zatrudnienia w Klinice. Pierwsze spotkania z prof. Mirosławą Narkiewicz uświadomiły mi, że nie będę pracował tylko wśród pacjentów chorych na choroby naczyń obwodowych, ale także na choroby serca. Początkowo był to duży stres, ale też eks-

cytujące wyzwanie dla młodego chirurga. Nauka chirurgii naczyniowej pod okiem wspaniałych kolegów trwała przez 4 lata. Potem wyjazd do Amsterdamu w roku 1990 i poznanie magicznego świata kardiologii. Już po pierwszym pobycie wiedziałem, że Kocham chirurgię naczyniową, ale zostanę kardiologiem.

Profesor Mirosława Narkiewiczowa w sposób doskonały kierowała zespołem. Wyznaczała zadania, promowała, pozwalała na implementację nowych metod leczenia i jednocześnie pilnowała, abym nie zamknął się tylko na sali operacyjnej, ale zadbała też o mój rozwój naukowy. Nastąpiły pierwsze wyjazdy na zjazdy i konferencje. Publikacje, początkowo krajowe, potem wraz z rosnącym doświadczeniem także w czasopiśmie zagranicznych.

Dynamiczny rozwój gdańskiej kardiologii był możliwy dzięki śmiałej decyzji prof. Zdzisława Wajdy, ówczesnego rektora AMG. To dzięki niemu wyzwolił się tkwiący w zespole potencjał zawodowy i naukowy. Z małej Kliniki Kardiologii powstał ośrodek liczący się w Polsce i na świecie. W takiej atmosferze trudno nie być dobrym. Warunki do pracy zawodowej i naukowej były doskonałe. Ja i moi koledzy wykorzystaliśmy to w pełni. Dlatego odbierając w październiku 2010 r. tytuł z rąk Prezydenta RP, wiedziałem iż jest to spełnienie oczekiwań wszystkich, wspierających nasz wysiłek.

Kto w pierwszym rządzie był Pana mistrzem inspirującym i wprowadzającym w arkana zawodu i działalności naukowej?

Częściowo już wspominałem o swoich nauczycielach. Ale przypominam sobie długi egzamin z bakteriologii u profesora Stefana Kryńskiego. Gdy dowiedział się, że chcę być chirurgiem poradził mi abym najpierw doskonalił rzemiosło, a po uzyskaniu doświadczenia klinicznego skupił się na pracy naukowej. I w moim przypadku tak właśnie było. To, że osiągnąłem ten zaszczytny tytuł jest zasługą Profesora Narkiewicz. Ale niewątpliwie duży wpływ na moje decyzje i rozwój miał długotrwały kontakt z kardiologią holenderską, a szczególnie z dr. Rudi Hardijowiono. Ten indonezyjskiego pochodzenia chirurg nauczył mnie innego spojrzenia na kardiologię, pacjenta oraz krytycznej oceny własnych zachowań zawodowych i naukowych. Miało to ogromny wpływ na moje życie zawodowe i naukowe.

Co uważa Pan za swoje najważniejsze osiągnięcie w życiu naukowym i działalności zawodowej? Z czego czerpie Pan największą satysfakcję w codziennej pracy?

Jestem dumny z organizowanych przez 13. kolejnych lat Gdańskich Spotkań Kardiologicznych. Atmosfera i konwencja tych zjazdów ulegała zmianie. W tej chwili są to największe zjazdy kardiologów i wszystkich, którzy w tym zespołowym działaniu spotykają się, aby wymienić swoje poglądy i nauczyć się nowych trendów – wytycznych w leczeniu chorób serca. Mieliśmy wyjątkowe szczęście spotykając się w Gdańsku z największymi autorytetami w tej dziedzinie z Europy i świata. Ale nasze aspiracje idą dalej.

W 1997 r. opracowałem własny system unieruchamiania powierzchni serca, który zdobył Grand Prix na Międzynarodowych Targach Innowacje 2001. Dało to impuls do rozwoju chirurgii naczyń wieńcowych bez użycia krążenia pozaustrojowego. Od tej pory jesteśmy liderami w Polsce w tego typu operacjach.

Ale największą satysfakcją, której na co dzień staram się nie okazywać, przynosi bardzo dobra atmosfera w zespole i harmonijna współpraca wszystkich osób o różnych profilach zawodowych zajmujących się chorymi. Ta prawdziwie zespołowa praca zapewnia powierzonym naszej trosce pacjentom leczenie i opiekę kardiologiczną na najwyższym poziomie.

Jak ocenia Pan aktualną pozycję gdańskiej kardiologii w skali kraju. Co jest mocną stroną kliniki, którą Pan kieruje? Jakie są aktualne plany w działalności zawodowej oraz organizacyjnej?

Naszą markę w Polsce buduje zespół młodych kardiologów i chirurgów naczyniowych. To oni stanowią o sile i skutecz-

ności naszych działań. W kardiologii zawsze rywalizujemy z najlepszymi i najczęściej odnosimy zwycięstwo. W ocenach, jakie pojawiają się w środowisku i w mediach, zajmujemy 2–3 miejsce w rankingu klinik kardiologicznych w Polsce. Naszą najmocniejszą stroną jest szybkie wprowadzanie nowości w leczeniu kardiologicznym. Największą natomiast braku możliwości finansowania ambulatoryjnych, nowych przedsięwzięć klinicznych. Jednak nie wątpię, że uda się nam to szybko zmienić. Jak już wspominałem, kocham chirurgię naczyniową. A to, co już teraz mogą zrobić moi asystenci jest mistrzostwem. Aby to było mistrzostwem świata, nie potrzebujemy wcale tak wiele. Wierzę, że po rozmowach z Magnificencją Rektorem i dyrektorem UCK na pewno uda się wypracować satysfakcjonujący kompromis, w pełni zgodny z misją i zadaniami Szpitala.

Co jest aktualnie głównym tematem Pana zainteresowań naukowych?

Choroba wieńcowa serca zawsze będzie w centrum zainteresowań naukowych Kliniki i moich. Ale rozwój kardiologii interwencyjnej doprowadza do wzrostu liczby chorych wymagających zabiegów kardiologicznych, u których występuje niewydolność serca. Prawdopodobnie będziemy zmuszeni i przyjmujemy to z odwagą, zwiększyć liczbę chorych z niewydolnym sercem leczonych chirurgicznie. Ogromne możliwości chirurgii endowaskularnej kreują kolejną dziedzinę, w której powinniśmy znaleźć się w czołówce.

W czasie konkursu na kierownika Kliniki zobligowałem się do wprowadzenia przeszczepów serca w Gdańsku. Zadanie to zostało wykonane. Pozostaje jeszcze wprowadzenie kardiologii dziecięcej. Uruchomienie tej działalności w UCK spotykało się zawsze z niechęcią z przyczyn ekonomicznych. Ale mój sposób widzenia usług świadczonych przez UCK ulega zmianie i mam nadzieję, że uda się pomyślnie rozwiązać także i to zadanie.

Kardiologia nie jest planowana do przeniesienia do budowanego Centrum Medycyny Inwazyjnej. Jak widzi Pan w tym kontekście przyszłość kardiologii w GUMed?

Istotnie, nie przewidziano dla nas miejsca w Centrum Medycyny Inwazyjnej. Czy jest to powód do niepokoju? Oczywiście kardiologia nie istnieje bez kardiologii i w każdej sytuacji możemy służyć sobie wzajemnie pomocą, dlatego powinniśmy przebywać we wspólnym kompleksie. Gorzej z chirurgią naczyniową, której rozkwit obserwujemy w ostatnim dziesięcioleciu w kraju i na świecie. Niestety nie w UCK. Dlatego przygotowałem pewne propozycje zmian do akceptacji przez Rektora i dyrekcję UCK. Jestem pewien, że wspólne dyskusje i uzgodnienia doprowadzą do rozwoju i rewolucji podobnej do tej z lat 90., która miała miejsce w kardiologii.

Chcielibyśmy jeszcze dowiedzieć się czegoś o rodzinie i zainteresowaniach pozazawodowych Pana Profesora.

Mam wspianą rodzinę. Żona jest internistką, kierownikiem NZOZ POZ, syn nadzoruje działalność rodzinnej firmy, w której pierwsze kroki stawia też córka, pracująca do tej pory dla zagranicznego inwestora. Mam wnuczkę, którą bardzo kocham i z której jestem bardzo dumny.

Na zainteresowania pozazawodowe zostaje zawsze za mało czasu, ale wędkowanie pozostało. Nurkowanie i grę w golfa trzeba było drastycznie ograniczyć z powodu braku czasu.

Raz jeszcze serdecznie gratuluję i dziękuję za rozmowę.

□

Warto odwiedzić Muzeum Uczelni

Pamięć i historia

Cztery lata temu, wiosną 2007 roku, idea utworzenia Muzeum Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego nabrała nowego wyrazu. Zakończony został zasadniczy etap remontu i przebudowy Starej Anatomii, nazwanej wkrótce „Atheneum Gedanense Novum”. Nadszedł długo oczekiwany czas przygotowania pierwszej ekspozycji.

Dzień po dniu, tydzień po tygodniu pusta początkowo sala Muzeum wypełniała się eksponatami. Za sprawą dokumentów, fotografii, wspomnień i wycofanych z użycia instrumentów, historia medycyny oraz przeszłość Uczelni objawiły swe nowe oblicze.

Kolejne wystawy – od pierwszej „Fragmenty większej całości”, towarzyszącej inauguracji roku akademickiego 2007/2008 po ostatnią „Uniwersytet Stefana Batorego w Wilnie 1919-1939”, otwartą we wrześniu ubiegłego roku – odkrywały przed zwiedzającymi świat tak nieodległy w czasie a jednocześnie ukryty za zastoną pośpiechu, konieczności sprostania wymogom postępu naukowego i technologicznego. Większość eksponatów w kolekcji Muzeum ma nie więcej niż 150 lat. Najmłodsze z nich pochodzą już z XXI wieku. Wszystkie tworzą układankę, której obraz doskonale skomponowała na okładce tego numeru „Gazety AMG” Sylwia Scisłowska, grafik.

Ekspozycja Muzeum, poza dziejami Akademii Lekarskiej i Medycznej oraz Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, zawiera również pamiątki z Wilna i Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Stefana Batorego, do którego tradycji odwołuje się Statut GUMed. Ponadto obejrzeć można obiekty odnoszące się do przeszłości medycyny w Gdańsku.

Muzeum Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego nie jest i zapewne nigdy nie będzie porównywalne z Muzeum Narodowym, British Museum czy Museum of Modern Art. Jest mniejsze, skromniejsze i zdecydowanie młodsze. Na bywałym w świecie podróżniku może nie wyrzucić piorunującego wrażenia. Ma jednak jedną, jak się wydaje, niezwykle ważną cechę: każdy ze zwiedzających może w nim odnaleźć choć niewielką część własnej historii. Zarówno profesor, jak i student. Muzeum Uczelni odwołuje się bowiem do spraw najbliższych każdemu kto miał z nią kontakt jako student lub pracownik. Nierzadko wspomnienia służą uzupełnieniu informacji już przez Muzeum posiadanych. Ułatwiają identyfikację osób zatrzymanych w kadrze starych fotografii, pozwalają na nazwanie miejsc lub sposobu działania zapomnianych sprzętów.

Cztery lata funkcjonowania Muzeum Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego nasunęły mało zapewne odkrywczy wiosek: to miejsce trzeba odwiedzić. Choć jeden raz. Po to, by później co pewien czas tu wracać. By odnaleźć nowe pamiątki i przypomnieć sobie stare. Wreszcie po to, by odnaleźć w sobie podziw i szacunek do medycyny oraz radość z jej uprawiania, którą czasem tak łatwo utracić.

dr Marek Bukowski

**Muzeum GUMed jest czynne
codziennie od poniedziałku do piątku
w godzinach 9.00 – 15.00.
Kontakt z Muzeum pod numerem
349 14 49 lub drogą elektroniczną:
muzeum@gumed.edu.pl**

Konferencja o współczesnej terapii żywieniowej

Katedra Żywienia Klinicznego, Zakład Propedeutyki Onkologii Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, Oddział Chirurgii Onkologicznej Gdyńskiego Centrum Onkologii oraz Szpital Morski im. PCK w Gdyni zapraszają na III Konferencję Naukowo-Szkoleniową „Współczesna terapia żywieniowa”. Odbędzie się ona 7 maja 2011 roku w Hotelu Gdynia, przy ul. Armii Krajowej 22.

Opłata rejestracyjna wynosi 50 zł. Konferencja ma charakter interdyscyplinarny. Warunkiem udziału jest rejestracja drogą elektroniczną. Organizatorzy proszą o wcześniejszą rejestrację, ponieważ liczba miejsc jest ograniczona. Każdy uczestnik otrzyma 8 punktów edukacyjnych.

Tematem wiodącym spotkania będą powikłania leczenia żywieniowego.

Program konferencji oraz formularz rejestracyjny dostępny jest na stronie: www.konferencja.szpital-morski.pl

Patronat nad konferencją objęli: rektor GUMed prof. Janusz Moryś, prezydent Gdyni Wojciech Szczurek, Polskie Towarzystwo Żywienia Pozajelitowego i Dojelitowego, Towarzystwo Chirurgów Polskich oraz Towarzystwo Internistów Polskich. □

Alina Boguszewicz

Festiwalowe podium dla GUMed

Tegoroczna edycja Medycznego Dnia Nauki i nasza obecność w Bałtyckim Festiwalu Nauki będzie wyjątkowa pod każdym względem. Wpisy w bazie danych ukończyliśmy z rekordową liczbą 51 zgłoszonych imprez. Składa się na nią 16 wykładów oraz 35 pokazów i warsztatów zaproponowanych przez 31 jednostek Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Miłych niespodzianek i zaskakujących nowości nie zabraknie także podczas Pikniku Naukowego w Gdyni, który odbędzie się 29 maja br. Uczelnię reprezentować będą aż 4 jednostki – Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych, Chorób Tkanki Łącznej i Geriatrii, Katedra i Zakład Stomatologii Zachowawczej, Katedra i Klinika Chirurgii Ogólnej, Endokrynologicznej i Transplantacyjnej oraz Zakład Fizjoterapii, której przedstawiciele zaprezentują aż dwa pokazy. To pierwszy tak liczny nasz udział spośród wszystkich dotychczasowych dwunastu edycji tego wydarzenia.

Aktywność i zaangażowanie w koordynację imprezy sprawiły, że w tym roku udało nam się uplasować na podium wśród wszystkich uczestników Festiwalu. Po raz pierwszy, w mojej niemal już czteroletniej pracy a dwunastoletniej obecności Uczelni w BFN, zajęliśmy wysoką trzecią lokatę pod względem liczby zgłoszonych imprez. Na czele rankingu znalazł się główny organizator Festiwalu, Uniwersytet Gdański (280 imprez), kolejna zaś była Politechnika Gdańska (147 imprez). Co szczególnie cieszy, znajdujące się na dalszych miejscach – Akademię Morską w Gdyni, Państwową Wyższą Szkołę Zawodową w Słupsku czy Instytut Budownictwa Wodnego PAN w Gdańsku przewyższyliśmy przeszło dwukrotnie. Planowany udział pozostałych instytucji (w tym m.in. Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni, Mu-

zeum Narodowego w Gdańsku, Nadbałtyckiego Centrum Kultury czy Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku) jest śladowy i nie przekracza 10 zaplanowanych wydarzeń. Także w kategorii zgłoszonych dyscyplin „nauki medyczne” zajmują trzecie miejsce (51 imprez), ustępując jedynie biologii (76 imprez) oraz chemii i fizyce (56 imprez).

Mam nadzieję, że ten niewątpliwym sukces zmobilizuje dotychczasowych uczestników do dalszej aktywności a nowych członków zachęci do czynnego włączenia się w organizację kolejnych edycji Medycznego Dnia Nauki.

Szczegółowy program tegorocznego Medycznego Dnia Nauki, który odbędzie się 27 maja br. dostępny jest już na stronie www.medycznydziennauki.gumed.edu.pl. W „Gazecie AMG” ukaże się tradycyjnie w numerze majowym.

Ostatni taki Festiwal

Współpracowaliśmy przez ostatnie trzy lata przy organizacji kolejnych gdyńskich Pikników Naukowych, które zwyczajowo kończą Bałtycki Festiwal Nauki. Początki tej znajomości były niełatwe i bolesne, i to dosłownie, i zwłaszcza dla Niego. Strata, jaką sprawił swoim odejściem, jest niewspółmiernie większa. Nie będzie to typowy nekrolog, bo i osobą zwyczajną nie był. To osobiste wspomnienie śp. dr. Stefana Gębali. Człowieka skromnego i życzliwego, serdecznego i pomocnego, a przy tym niezwykle wyrozumiałego. Spieraliśmy się w wielu kwestiach, głównie logistycznych. Ja – chcąc uszczknąć jak najwięcej z możliwie jak najlepszego miejsca dla naszych prezentacji, On – cierpliwie malując rysunki techniczne z rozmieszczeniem wszystkich stanowisk, mające uświadomić jak cenne jest każde pół metra, o które uparcie toczyliśmy boje. Znalezienie konsensusu w tym sporze racjonalisty i humanisty do łatwych nie należało, jednak (o dziwo!) się udawało. Z tym większym niepokojem przychodzi spojrzeć w nieodległą przyszłość tegorocznego Pikniku, tak bardzo innego, bo bez Niego.

Z wielkim smutkiem przyszło nam, zaangażowanym w koordynację festiwalowych działań, pożegnać Go w mroźne piątkowe przedpołudnie, 14 stycznia br. Dr Stefan Gębala zginął tragicznie w dniu 10 stycznia w Zakopanem. Był wieloletnim nauczycielem akademickim Katedry Fizyki Wydziału Mechanicznego Akademii Morskiej w Gdyni i uczelnianym koordynatorem Pikniku Naukowego w Gdyni w ramach BFN. Urodził się w 1962 roku we Wrocławiu. Ukończył w 1991 roku fizykę na Uniwersytecie Wrocławskim. Był nauczycielem tego przedmiotu w Centrum Kształcenia Ustawicznego Ekonomistów w Sopocie (w latach 1991-1992) oraz w IX Liceum Ogólnokształcącym w Gdyni (1992-1994). W Akademii Morskiej pracował od 1995 roku, najpierw na stanowisku asystenta, a następnie adiunkta. W 2003 roku uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie towaroznawstwa broniąc dysertacji „Studia nad wykorzystaniem widm fluorescencyjnych do identyfikacji odmian miódów”. Jego poszukiwania innowacyjnych sposobów identyfikacji różnych rodzajów tego słodkiego produktu stały się przyczynkiem do humorystycznych anegdot, które do dziś krążą między pracownikami szkoły.

Następcy dr. Gębali pozostaje życzyć równie owocnej festiwalowej współpracy.

Joanna Śliwińska
Zespół Informacji i Promocji GUMed
lokalny koordynator
Bałtyckiego Festiwalu Nauki

Dr Stefan Gębala (z lewej) z lek. Łukaszem Skorupą podczas warsztatów z udzielania pierwszej pomocy. II Medyczny Dzień Nauki, 29.05.2009.

Wyniki wiosennej sesji LDEP

Dentyści stażyści, absolwenci Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego uplasowali się na drugim miejscu wśród zdających Lekarsko-Dentystyczny Egzamin Państwowy w sesji wiosennej 2011 r. Najlepiej w kraju zdali absolwenci Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. Dentyści posiadający prawo wykonywania zawodu, którzy skończyli GUMed zajęli w tym egzaminie miejsce piąte, a czwarte wśród absolwentów polskich uczelni medycznych. Do egzaminu przystąpiło w całym kraju 768 lekarzy stażystów, uzyskując średnio 121,0 punktów. Mak-

symalny wynik wśród stażystów wyniósł 169, a minimalny 53 punkty. Dwustu piętnastu lekarzy stażystów nie uzyskało minimum niezbędnego do zdania egzaminu. Minimum to wyniosło 111 punktów. Wśród 262 zdających lekarzy z prawem wykonywania zawodu średni wynik wyniósł 119,9 punktu (minimum – 44, a maksimum 165). Maksymalna liczba możliwych do zdobycia punktów wyniosła 198. Dwa zadania zostały unieważnione przez Komisję Egzaminacyjną.

Wyniki lekarzy dentystów stażystów według ukończonej uczelni

UCZELNIA	Min.	Maks.	Średnia	SD	Zdawało	Zdało
Moskiewski Instytut Medyczno-Stomatologiczny	135	135	135,00	–	1	1
Akademia Medyczna we Wrocławiu	98	152	129,00	15,77	26	23
Warszawski Uniwersytet Medyczny w Warszawie	85	156	127,32	16,63	34	28
Pomorska Akademia Medyczna w Szczecinie	105	150	126,76	14,85	17	15
Gdański Uniwersytet Medyczny	101	151	126,40	15,70	15	11
Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie	93	153	123,23	16,31	26	21
Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach	58	150	118,68	19,02	22	17
Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie	118	118	118,00	–	1	1
Uniwersytet Medyczny w Poznaniu	95	159	117,80	17,42	15	10
Uniwersytet Medyczny w Białymstoku	81	150	116,56	20,82	25	15
Uniwersytet Medyczny w Lublinie	64	164	113,10	24,92	30	16
Uniwersytet Medyczny w Łodzi	44	165	111,35	19,49	49	27
Instytut Medyczny Ukr. Stowarzyszenia Med. Ludowej	85	85	85,00	–	1	0
RAZEM	44	165	119,91	19,58	262	185

Wyniki lekarzy dentystów posiadających prawo wykonywania zawodu według ukończonej uczelni

UCZELNIA	Min.	Maks.	Średnia	SD	Zdawało	Zdało
Uniwersytet Medyczny w Poznaniu	77	169	129,34	17,92	94	82
Gdański Uniwersytet Medyczny	86	161	124,11	17,27	55	43
Warszawski Uniwersytet Medyczny w Warszawie	85	169	121,94	15,67	85	64
Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie	87	152	121,38	14,21	72	54
Uniwersytet Medyczny w Białymstoku	85	158	120,86	17,67	65	47
Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach	74	160	120,74	17,33	65	46
Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie	86	158	120,66	14,78	70	52
Uniwersytet Medyczny w Lublinie	53	161	120,34	23,57	85	58
Akademia Medyczna we Wrocławiu	80	156	119,47	15,96	78	57
Uniwersytet Medyczny w Łodzi	81	160	115,90	18,61	91	50
Iwano-Frankowska Państwowa Akademia Medyczna	83	83	83,00	–	1	0
Lwowski Państwowy Uniwersytet Medyczny	54	102	74,17	17,45	6	0
Krymski Państwowy Uniwersytet Medyczny	71	71	71,00	–	1	0
RAZEM	53	169	121,01	18,45	768	553

Wyniki wiosennej sesji LEP

Absolwenci Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego zajęli drugie miejsce w wiosennej sesji Lekarskiego Egzaminu Państwowego. Wyrzadzili ich tylko lekarze stażyści z Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach. Do egzaminu przystąpiło w całym kraju 2683 lekarzy stażystów. Średni wynik wśród stażystów wyniósł 136,5 punktu, maksymalny – 174 punkty, a minimalny – 54 punkty. Dwustu dwudziestu trzech lekarzy stażystów nie uzyskało minimum niezbęd-

nego do zdania egzaminu. Minimum to wyniosło 111 punktów. Maksymalna liczba możliwych do zdobycia punktów wyniosła 198, dwa zadania zostały unieważnione przez Komisję Egzaminacyjną. Natomiast wśród lekarzy posiadających prawo wykonywania zawodu, absolwenci GUMed uplasowali się na miejscu trzecim. Wśród 503 zdających lekarzy z prawem wykonywania zawodu, średni wynik wyniósł 126,0 punktów (minimum – 52, a maksimum – 174).

Wyniki lekarzy stażystów według ukończonej uczelni

UCZELNIA	Min.	Maks.	Średnia	SD	Zdawało	Zdało
Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach – Wydział w Katowicach	75	169	140,9	12,6	146	143
Gdański Uniwersytet Medyczny	88	169	139,7	14,7	219	209
Warszawski Uniwersytet Medyczny w Warszawie	84	170	139,0	15,8	375	352
Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie	78	171	139,0	16,7	251	237
Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie	92	172	138,2	14,3	147	142
Uniwersytet Medyczny w Łodzi – wydział lekarski	88	169	137,7	15,9	208	194
Uniwersytet Medyczny w Poznaniu	71	173	137,6	17,8	231	212
UMK, Collegium Medicum w Bydgoszczy	64	174	137,4	16,4	114	109
Akademia Medyczna we Wrocławiu	87	169	137,0	15,7	247	230
Uniwersytet Medyczny w Lublinie	86	171	136,3	17,6	217	197
Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach – Wydział w Zabrze	82	172	135,1	17,8	154	140
Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach	88	167	133,9	18,2	43	39
Uniwersytet Medyczny w Białymstoku	74	168	129,5	20,7	206	169
Uniwersytet Medyczny w Łodzi – Wydział Wojskowo-Lekarski	82	165	127,9	17,5	73	63
uczelnie zagraniczne	54	150	105,7	18,2	52	24
RAZEM	54	174	136,5	17,4	2683	2460

Wyniki lekarzy posiadających prawo wykonywania zawodu

UCZELNIA	Min.	Maks.	Średnia	SD	Zdawało	Zdało
Uniwersytet Medyczny w Poznaniu	78	158	130,8	16,1	50	45
Warszawski Uniwersytet Medyczny w Warszawie	75	158	129,4	16,4	81	73
Gdański Uniwersytet Medyczny	98	165	129,2	14,7	40	36
Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie	80	161	129,2	18,2	60	51
UMK, Collegium Medicum w Bydgoszczy	95	158	128,5	19,4	21	16
Uniwersytet Medyczny w Łodzi	84	152	121,3	17,2	41	30
Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach	52	174	119,9	24,3	63	46
Uniwersytet Medyczny w Lublinie	67	159	119,2	18,6	51	35
Uniwersytet Medyczny w Białymstoku	77	156	118,4	21,5	33	23
Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie	83	155	116,6	20,2	14	8
Akademia Medyczna we Wrocławiu	71	159	116,0	23,4	30	21
uczelnie zagraniczne	61	134	106,9	20,4	17	8
RAZEM	52	174	123,9	19,8	503	394

Tadeusz Reichstein (1897 – 1996)

Pamięci Tadeusza Reichsteina,
laureata Nagrody Nobla w dziedzinie
fizjologii i medycyny,
doktora *honoris causa*
Akademii Medycznej w Gdańsku

W 1997 r. minęła setna rocznica urodzin wielkiego uczonego – profesora Tadeusza Reichsteina, chemika, laureata Nagrody Nobla w dziedzinie fizjologii i medycyny. Uczony urodził się 20 lipca 1897 r. we Włocławku w rodzinie polskich Żydów, silnie związanych z Polską i Polakami. Akcentowali to m.in. nadawaniem swoim dzieciom imion polskich bohaterów. Tadeusz Reichstein otrzymał imię na cześć narodowego bohatera Polaków – Kościuszki.

Ojciec Tadeusza Reichsteina był inżynierem chemikiem. Utrzymywał się z handlu maszynami używanymi w przemyśle cukrowniczym. Swoje wczesne dzieciństwo Tadeusz spędził we Włocławku należącym wówczas do zaboru rosyjskiego. Nie były to bezpieczne tereny, gdyż na początku XX w. urządzano tu często pogromy ludności żydowskiej. Aby nie kusić losu, ojciec Tadeusza Reichsteina zdecydował się na emigrację do Zurychu w Szwajcarii. Rodzina Reichsteinów przeprowadziła się tam w 1907 r.

Tadeusz początkowo uczył się w domu, gdzie otrzymał wykształcenie z zakresu szkoły podstawowej. Następnie uczęszczał do szkoły średniej, tzw. Oberrealschule, gdzie złożył egzamin dojrzałości. Studia chemiczne odbył w Politechnice Federalnej w Zurychu. Ukończył je w 1920 r. uzyskując dyplom inżyniera chemika. W międzyczasie Reichstein posiadał już obywatelstwo szwajcarskie. Jednak nie pomogło mu to w uzyskaniu dyplomu chemika czy w znalezieniu pracy, ponieważ wśród Szwajcarów panowały wówczas nastroje antysemickie. Początkowo Reichstein pracował w fabryce win, oceniając obecność substancji szkodliwych w produkowanym alkoholu. Później zatrudnił się w małej fabryce produkującej latarki elektryczne. Zajmował się poprawianiem jakości baterii. W styczniu 1921 r. powrócił do pracy naukowej w Katedrze Chemii Organicznej Politechniki Federalnej w Zurychu. Tu otworzył swój przewód doktorski. Jego promotorem był Hermann Staudinger, kierownik Katedry, znany chemik, późniejszy laureat Nagrody Nobla. Jesienią 1922 r. Reichstein złożył egzamin doktorski. Tematem rozprawy były związki tropinowe i ich homologi. Staudinger, interesujący się praktycznym wykorzystywaniem chemii, zaproponował Reichsteinowi prowadzenie badań nad wytworzeniem sztucznej kawy. Reichstein miał określić składniki powodujące aromat kawy i opracować ich produkcję. Dzięki pozyskanym funduszom w Albisrieden urządzono naukowe laboratorium do badań nad kawą. Reichstein zrezygnował wówczas z pracy w Politechnice i objął kierownictwo tej placówki. Pracował w niej dziewięć lat, do 1931 r. Jednak produkcja sztucznej kawy z odpowiednim aromatem okazała się ekonomicznie całkowicie nieopłacalna, gdyż jej aromat składa się z ponad 600 różnych lotnych związków organicznych. Przy badaniach nad kawą Reichstein opracował metodę mikroanalizy związków organicznych, dzięki której rozpoznał wiele związków heterocyklicznych. Wyniki tych badań umożliwiły mu przeprowadzenie habilitacji i uzyskanie tzw. *veniam legendi* na Politechnice Federalnej w Zurychu. Wykład habilitacyjny pod tytu-

tem *Wprowadzenie do związków heterocyklicznych* wygłosił 7 stycznia 1930 r.

Reichstein żył nie tylko samą pracą. Ożenił się z Holenderką, Luise van Ufford, 21 lipca 1927 roku. Pięć lat później (6.05.1933) naukowiec został ojcem Ruth.

Po uzyskaniu habilitacji i tytułu docenta, Reichstein rozpoczął pracę w Instytucie Chemii Organicznej Politechniki Federalnej w Zurychu. Katedrą, w której Reichstein znalazł zatrudnienie, kierował prof. Leopold Ružička, późniejszy laureat Nagrody Nobla w dziedzinie chemii. W odróżnieniu od Staudingera – Ružička interesował się zagadnieniami biochemicznymi.

Gdy w 1928 r. Albert Szent-György, biochemik węgierski odkrył witaminę C, wielu chemików na świecie próbowało opracować jej syntezę. Miało to umożliwić produkcję tej witaminy na skalę przemysłową. Jednym z nich był również docent Tadeusz Reichstein. Opracował syntezę związku, włączając bakterie w cykl jego wytworzenie. Zastępowały one pracę laborantów, produkując potrzebne substraty do następnych procesów. Dzięki temu udało mu się opracować oryginalną metodę syntezy witaminy C, umożliwiającą tanią jej produkcję. Praca Reichsteina na ten temat została opublikowana w grudniu 1933 r. Osiągnięcie to z pewnością przyczyniło się do nadania mu przez Szwajcarską Radę Związkową tytułu profesora nadzwyczajnego w 1934 r.

Profesor Reichstein pozostał wierny biochemii. Rozpoczął pracę nad wyizolowaniem z ekstraktów kory nadnerczy związków wykazujących hormonalne właściwości, określeniem ich składu i opracowaniem syntezy, umożliwiającej ich produkcję dla celów leczniczych. Pracując nad tymi zagadnieniami, izolował z alkoholowych ekstraktów nadnerczy 30 substancji, z których sześć wykazywało mniejszą lub większą aktywność hormonalną w żywych ustrojach. Przy próbach syntezy tych hormonów otrzymał w 1937 r. związek, który okazał się niezwykle skuteczny w leczeniu, dotąd nieuleczalnej, cisawicy. Dopiero później hormon ten został odkryty w moczu.

Wykonując swoje badania, Reichstein otrzymywał dotację od firmy farmaceutycznej Organon. Natomiast jego szef, wspomniany prof. Rużička, miał podpisaną umowę z koncernem farmaceutycznym CIBA, w myśl której żadne prace z tej katedry dotyczące sterydów nie mogły być firmowane przez inne firmy. Rużička zażądał od Reichsteina, aby zerwał on umowę z Organonem i przeszedł do firmy CIBA. Reichstein nie mógł się jednak na to zgodzić. W związku z tym w marcu 1933 r. otrzymał wypowiedzenie z pracy w Politechnice w Zurychu. Na szczęście przyjaciele go nie zawiedli. Pomogli mu uzyskać stanowisko kierownika Katedry Chemii Farmaceutycznej na Uniwersytecie w Bazylei, które objął 1 października 1938 roku. Wkrótce został również dyrektorem Instytutu Farmaceutycznego na tym Uniwersytecie. Licząc na to, że substratem do produkcji hormonów kory nadnerczy mogą być tzw. glikozydy, znajdujące się w niektórych roślinach używanych w lecznictwie, profesor Reichstein wspólnie ze swymi uczniami systematycznie przeprowadzał ich badania. Tymczasem w Stanach Zjednoczonych, w zakładach farmaceutycznych Mercka, udało się zsyntetyzować podstawowy hormon nadnerczy – kortyzon. Do jego syntezy użyto pewnych etapów opracowanych przez Reichsteina. Uzyskany hormon okazał się rewelacją medyczną w leczeniu chorób reumatycznych. Zaczął być stosowany coraz szerzej w wielu innych schorzeniach i rozpoczął nową erę w lecznictwie.

Za odkrycie hormonów kory nadnerczy, ich izolację i wprowadzenie do lecznictwa – trzech uczonych: chemik prof. Tadeusz Reichstein ze Szwajcarii, biochemik amerykański prof. Edward Kendall i reumatolog Philip Hench z Kliniki Mayo w Stanach Zjednoczonych otrzymało w 1950 r. Nagrodę Nobla w dziedzinie fizjologii i medycyny.

Tadeusz Reichstein zyskał wielką sławę. Kierował nadal pracą swego Zakładu, a dodatkowo pełnił funkcję dyrektora Instytutu Farmaceutycznego i Instytutu Chemii Organicznej na Uniwersytecie w Bazylei. W 1967 r., po ukończeniu 70. roku życia, przeszedł na emeryturę. Miał teraz czas, by poświęcić się swojej pasji – badaniu paproci. Choć był samoukiem, w dziedzinie pteridologii stał się autorytetem światowym. Odkrył wiele odmian paproci, stworzył nową dziedzinę wiedzy, tak zwaną cytotaksonometrię paproci.

Mimo podeszłego wieku zachował niezwykłą żywotność umysłu. Do 99 roku życia przygotował i opublikował 97 prac naukowych o paprociach. Ostatnią ogłosił w 1994 r.

W czasie pracy w Politechnice w Zurychu i na Uniwersytecie w Bazylei prof. Tadeusz Reichstein wypromował 150 doktorantów i kilkudziesięciu habilitantów. Ogłosił drukiem 729 prac naukowych. Uzyskał tytuł doktora *honoris causa* Uniwersytetów w Paryżu, Bazylei, Genewie, Zurychu, Abidżanie, Londynie i Akademii Medycznej w Gdańsku. Był członkiem honorowym wielu towarzystw naukowych na całym świecie. Szwajcarskie Towarzystwo Farmaceutyczne wybiło medal jego imienia, który jest nadawany każdego roku za najlepszą pracę w dziedzinie farmakologii. W 1988 r. profesor Tadeusz Reichstein został Członkiem Honorowym Włocławskiego Towarzystwa Naukowego, zaś w 1994 r. otrzymał Honorowe Obywatelstwo Miasta Włocławka. Telewizja Polska w 1995 r. zrealizowała film dokumentalny o życiu Profesora zatytułowany „Ogrody Tadeusza Reichsteina”. Włocławskie Towarzystwo Naukowe wydało monografię o jego życiu i pracy naukowej: Stanisław Sterkowicz, *Tadeusz Reichstein. Życie i działalność naukowa*, wyd. 2 zmienione i uzupełnione, Włocławek 1995.

Na podkreślenie zasługują szczególne cechy jego charakteru – niezwykła pracowitość, prawość i dobroć. Był to wielki uczony o kryształowym charakterze. Nikomu nie odmawiał pomocy, szczególnie wspierał Polaków. Hojnie wspomagał biednych studentów, bez wahania udzielał im stypendiów. Łożył również duże sumy na sierocińce i pomagał ubogim artystom.

24 stycznia 1993 r. w Bazylei, po 66-letnim pożyciu małżeńskim, zmarła Luise-Henriette, żona Profesora. Miała 95 lat. Przez lata ofiarnie wspomagała charytatywną działalność męża. Nieco wcześniej, 22 listopada 1987 r. na chorobę nowotworową zmarła jedyna córka profesora – Ruth. Miała 54 lata. Była osobą uzdolnioną artystycznie. Ukończyła studia etnograficzne i lingwistyczne, pisała wiersze, zajmowała się muzyką oraz fotografią artystyczną. Wyszła za mąż za Brunona Straumana, artystę muzyka. W koncertach często grała z mężem jako drugi skrzypek. Pozostawiła trzech synów: Tilla, Patryka i Beniamina.

Mimo że profesor Reichstein posiadał od 1914 r. obywatelstwo szwajcarskie, zawsze uważał się za Polaka. Jego matka kultywowała w domu tradycje polskie, tłumaczyła nawet utwory rodzimych pisarzy. Rodzice profesora, Isidor i Gastava z d. Brockmann Reichsteinowie zmarli w Zurychu. Pochowani zostali jako Polacy.

Profesor Tadeusz Reichstein zmarł w swoim domu w Bazylei 1 lipca 1996 r., wkrótce po rozpoczęciu setnego roku życia. Pochowany został na Cmentarzu Żydowskim w Bazylei, obok swej żony Luise-Henriette.

Stanisław Sterkowicz

Miasta Kujaw i Ziemi Dobrzyńskiej w XX wieku. Zapiski Kujawsko-Dobrzyńskie T. 12, 1998.

O śmierci Chrystusa w aspekcie medycznym

W ranach Twoich – śmierć Chrystusa w aspekcie medycznym to temat przewodni konferencji organizowanej przez Oddziały Pomorskie Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich, Towarzystwa Internistów Polskich, Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego i Polskiego Towarzystwa Lekarskiego. Spotkanie odbędzie się 2 kwietnia 2011 roku.

Patronat nad Konferencją objęli: ks. abp Sławoj Leszek Głódź, metropolita gdański i prof. Janusz Moryś, rektor Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Konferencja zostanie poprzedzona mszą św. dziękczynną za beatyfikację Sługi Bożego Jana Pawła II. Rozpocznie się ona o godz. 9 w Kościele Matki Boskiej Częstochowskiej (Księża Pallotyni) przy ul. M. Skłodowskiej-Curie.

W programie wykłady w Auditorium Primum Atheneum Gedanense Novum (dawniej Stara Anatomia):

1. *Kara śmierci przez ukrzyżowanie w Cesarstwie Rzymskim* – Ewa Andrasz, studentka V roku Wydz. Lek. Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego
 2. *Aspekty kardiologiczne śmierci Chrystusa* – prof. Władysław Sinkiewicz (Bydgoszcz)
 3. *Rana boku Chrystusa* – dr Leonard Pikiel (Gdańsk)
 4. *Przebite SERCE* – o. Andrzej Szczypa SJ (Gdynia)
 5. Dyskusja
- Konferencję prowadzą: prof. Grażyna Świątecka i prof. Roman Nowicki.

Erasmus Student Network – już działamy!

Zainteresowanie studentów spędzeniem części studiów za granicą systematycznie wzrasta. Ten trend nie omija również Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. W odpowiedzi na rosnącą liczbę studentów przyjeżdżających w ramach programu LLP Erasmus, powstało zapotrzebowanie na organizację, która zapewniłaby pomoc studentom korzystającym z wymian oraz stworzyłaby ramy współpracy pomiędzy studentami zagranicznymi i polskimi. Z dniem 11 stycznia br. prof. Janusz Moryś, rektor Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, oficjalnie zarejestrował uczelnianą organizację studencką „Erasmus Student Network Gdańsk GUMed”. Tym samym Uczelnia dołączyła do znakomitego grona europejskich uniwersytetów, na których od początku lat 90. powstało ponad 280 oddziałów ESN.

Jak to się zaczęło?

Cofnijmy się do marca ubiegłego roku. Na zorganizowanym przez Dział Współpracy z Zagranicą i Programów Międzynarodowych GUMed **Erasmus Day** zaprezentował się ESN Politechniki Gdańskiej. Wtedy też poproszono studentów Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego o utworzenie w ramach Uczelni podobnej organizacji. Odpowiedź była natychmiastowa. Studenci przyjeżdżający na wymianę już w roku akademickim 2010/2011 objęci zostali programem TUTOR. Dzięki temu każdy z przyjeżdżających ma przydzielonego przez ESN studenta z Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, który ma za zadanie zaopiekować się i udzielić mu pomocy w pierwszych dniach po przyjeździe do Polski.

Co zrobiliśmy?

Zorganizowane dotychczas przez ESN GUMed imprezy, tj. International Cooking i Wigilia, cieszyły się dużym zainteresowaniem wśród zagranicznych studentów. Litewskie cepeliny, hiszpańskie fajitas i francuska lasagne cieszyły się tak samo dużym zainteresowaniem, jak żurek, bigos czy makiowiec. Na koniec były tańce w rytmach pochodzących z różnych zakątków Europy.

Wigilia, zgodnie z polską tradycją, zaczęła się od podzielenia się opłatkiem i złożenia świątecznych życzeń. Oczywiście, w trakcie towarzyszyły nam kolędy i pastorałki. Obie imprezy pozostaną z pewnością na długo w pamięci uczestników, którzy ze zdumieniem przyglądali się polskim zwyczajom.

Co dalej?

Celem ESN oprócz działalności na rzecz studentów z zagranicy jest również promowanie międzynarodowych wymian studenckich wśród Polaków. Tegoroczny Erasmus Day odbędzie się 10 marca br w Auditorium Primum im. Olgierda Narkiewicza. Podczas spotkania zaprezentuje się ESN GUMed. Zostaną także rozpowszechnione niezbędne informacje na temat akademickich programów wymian. Zapraszamy również do uczestnictwa i pomocy w kolejnych naszych przedsięwzięciach. W końcu hasło *Students helping Students* jest mottem organizacji.

Karolina Piotrowska
z-ca przewodniczącego ds. PR
ESN GUMed

Gdański Uniwersytet Medyczny przystąpił na początku 2011 roku do międzynarodowego projektu „VALOR – Valorisation of knowledge – intensive ideas in the South Baltic Area” (realizowanego od października 2009 roku), którego liderem jest Patent & Valorisation Agency z Rostoku – agencja obsługująca regionalne uczelnie i instytuty naukowe w zakresie transferu technologii.

Ze strony Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego projekt podlega bezpośrednio prorektor ds. nauki prof. Małgorzacie Sznitowskiej, a merytorycznie koordynowany jest przez Izabelę Kowalczyk z Zespołu ds. Innowacji i Transferu Wiedzy GUMed. Projekt został przygotowany przy udziale Działu Współpracy z Zagranicą i Programów Międzynarodowych.

Nadrzędnym celem projektu jest stworzenie europejskiej sieci wymiany informacji na temat realizowanych badań naukowych o charakterze innowacyjnym w celu ich efektywniejszego wdrożenia do gospodarki. Aby to osiągnąć, należy wspólnie analizować pomysły na każdym etapie jego rozwoju i opracować metodologię jego komercjalizacji. Wprawdzie grupą docelową w działaniach projektu są instytucje naukowe, uczelnie oraz bezpośrednio naukowcy, pozytywne wyniki projektu będą miały także duże znaczenie dla rynku.

W chwili obecnej sieć transferu technologii (TT) jest fragmentaryczna i tylko kilka placówek prowadzi systematyczną waloryzację badań, a jeszcze mniej posiada odpowiednie narzędzia do wdrożenia strategii biznesu. Brak wypracowanych uregulowań prawnych, biurokracja w instytucjach publicznych oraz deficyt profesjonalnych placówek TT hamują rozwój zaawansowanej myśli technologicznej, a wiele innowacyjnych projektów traci szansę zastosowania w gospodarce. W rezultacie potencjał ekonomiczny prowadzonych badań pozostaje niewykorzystany.

W celu zmiany tej sytuacji projekt VALOR zakłada stworzenie sieci, która ma za zadanie: określić masę krytyczną kompetencji/innowacji w taki sposób, aby zainteresować nią firmy i inwestorów; zwiększyć możliwość współpracy nauki z biznesem poprzez połączenie zasobów wiedzy i doświadczenia.

VALOR jest kontynuacją projektu „Nauka i Biznes”, którego zakończenie przewidziane jest na czerwiec br. Dzięki nowemu przedsięwzięciu Uczelnie z powodzeniem może dalej realizować swoją strategię dotyczącą współpracy z biznesem i komercjalizacji wiedzy. Jest to możliwe dzięki licznym działaniom projektowym realizowanym wspólnie z doświadczonymi partnerami zagranicznymi nie tylko w kraju, ale i za granicą.

Projekt zakłada między innymi finansowanie: warsztatów oraz spotkań z naukowcami w celu przeglądu i selekcji wynalazków, opracowań studium wykonalności i biznesplanów dla wybranych pomysłów oraz konferencji prasowych.

W naszej Uczelni projekt VALOR zakłada identyfikację ok. 15 innowacyjnych projektów, ewaluację wstępną pod kątem potencjału rynkowego (docelowo podczas całego procesu komercjalizacji zostanie przeprowadzona trzyetapowa walidacja) oraz zdefiniowanie ich modeli biznesowych. Z tej grupy wyłonionych zostanie ok. 4-5 projektów najlepiej rokujących, dla których zostanie opracowane studium wykonalności. VALOR umożliwia również finansowanie zgłoszenia patentowego i przygotowanie prototypu dla wybranego projektu. Współpraca

w projekcie VALOR może doprowadzić do powstania spółki akademickiej (typu spin-off/out). Planowany koniec projektu przypada na marzec 2012 r.

Już dziś zapraszamy zespoły badawcze Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego do zgłaszania swoich innowacyjnych projektów, których rozwój z pewnością możliwy jest dzięki narzędziom projektu VALOR.

Valor w telegraficznym skrócie

1. Co to jest waloryzacja?

Waloryzacja to przypisanie określonej wartości do innowacyjnego potencjału naukowego w celu jego efektywniejszego wykorzystania.

2. Cel projektu VALOR

Celem projektu jest upowszechnienie wiedzy i wyników badań naukowych w Regionie Południowego Bałtyku. Zadania projektu są realizowane poprzez:

- analizę i rozwój metodologii służących lepszemu wykorzystaniu w gospodarce rezultatów badań naukowych;
- wyłonienie spośród innowacji tych, które posiadają potencjał do wdrożenia na rynek w postaci patentu, licencji lub spółki akademickiej;
- tworzenie sieci, której celem jest wzrost masy krytycznej kompetencji, zasobów w obszarze transferu technologii i kontaktów z przemysłem.

3. Korzyści dla GUMed

- przegląd projektów badawczych i selekcja wynalazków posiadających potencjał rynkowy;
- analiza poszczególnych innowacji, ich ewaluacja na każdym etapie rozwoju oraz zdefiniowanie ich modeli biznesowych;
- opracowanie studium wykonalności dla wybranych projektów;
- tworzenie sieci transferu technologii (TT), która może stać się prestiżową siecią w obszarze Południowego Bałtyku;
- możliwość zaprezentowania potencjału Uczelni na arenie międzynarodowej (promocja);
- prestiżowe partnerstwo ośrodków naukowych z Europy.

4. Partnerzy

1. Patent & Valorisation Agency (Rostock, Niemcy) <http://www.pva-mv.de> – agencja obsługująca 9 regionalnych uczelni i instytutów naukowych w obszarze TT;
2. Malmoe University (Szwecja) <http://www.mah.se> – uczelnia koncentrująca się na badaniach naukowych w obszarze zdrowia i pedagogiki, posiadająca silne powiązania z przemysłem i szeroko rozumianym otoczeniem uczelni;
3. Park Naukowo-Technologiczny w Kłajpedzie (Litwa) <http://www.kmtp.lt> – założony przez litewskie ministerstwo gospodarki i uniwersytet w Kłajpedzie.

5. Kontakt

Izabela Kowalczyk i Wioletta Kokorzycka
Zespół ds. Innowacji i Transferu Wiedzy
tel. 58 349 10 09; ikowalczyk@gumed.edu.pl
www.valorproject.org

Filia Lasek w Sobieszewie

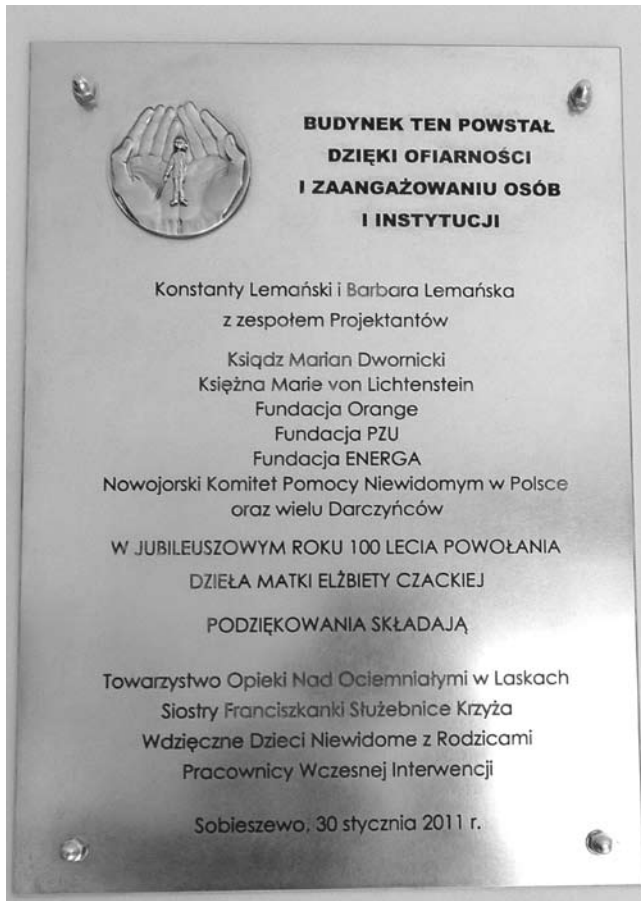
Otwarcie nowego Domu Wczesnej Interwencji dla dzieci niewidomych i niedowidzących

Pomorze zyskało niedawno bardzo ważną placówkę rehabilitacyjno-leczniczą, dzięki której dzieci niewidome i niedowidzące w wieku 0-6 lat będą mogły być poddawane wczesnej rehabilitacji i wspomaganemu rozwojowi bez konieczności męczących i kosztownych podróży do Lasek pod Warszawą. Znajduje się tam wielce zasłużony dla niewidomych Ośrodek Szkolno-Wychowawczy noszący dziś imię Róży Czackiej. Prowadzi go od 1922 r. Towarzystwo Opieki na Ociemniałym.

W 2008 roku, w jednym z budynków na terenie prowadzonego przez Towarzystwo Opieki na Ociemniałym Ośrodka Rehabilitacyjno-Wypoczynkowego w Sobieszewie, powstała tzw. Sala Doświadczania Świata. Wyposażona została w ultranowoczesny zestaw specjalistycznego dziecięcego sprzętu rehabilitacyjnego do stymulacji polisensorycznej metodą SNOEZELEN. Całość została ufundowana przez 6 lokalnych Klubów Lions (LC Gdańsk Neptun, LC Gdańsk Amber, LC Kościerzyna, LC Gdańsk Gdania, LC Gdynia i LC Gdańsk-1) wspartych grantem Lions Clubs International Foundation. Wyposażenie kosztowało 72 825 złotych.

Po zakończeniu inwestycji, w Towarzystwie Opieki na Ociemniałym, któremu przewodniczy mec. Władysław Gołąb, pojawiła się myśl „pójścia za ciosem” i zbudowania w Sobieszewie nowego obszernego pawilonu o powierzchni ok. 900 m². Miała tam powstać regionalna filia Lasek – pełnoprofilowy Ośrodek Wczesnej Interwencji, co pozwoliłoby na objęcie kompleksową opieką znacznej liczby dzieci w wieku 0-6 lat z Pomorza i okolic. Pawilon zaprojektowano i zbudowano w latach 2009-2010. Koszt inwestycji wyniósł 3 miliony złotych. Kwotę tę w całości pozyskano od licznych darczyńców z kraju i z zagranicy. Okręg 121 Polska Międzynarodowego Stowarzyszenia Klubów Lions zadeklarował znaczące wsparcie tego projektu przez ufundowanie kompletnego diagnostyczno-terapeutycznego wyposażenia placówki. Obejmuje ono urządzenie trzech gabinetów specjalistycznych i trzech sal rehabilitacyjno-terapeutycznych. Całkowity koszt w kwocie 201 000 zł pokryto w połowie z darowizn 33 Klubów Lions w Polsce,

a w połowie z grantu przyznanego przez Lions Clubs International Foundation. Projekt ten jest pierwszą ogólnopolską inicjatywą podjętą przez Okręg 121 Polska Międzynarodowego Stowarzyszenia Klubów Lions, które od lat 90. w szczególności sposób otacza troską ludzi niewidomych na całym świecie.

Nowa sobieszewska placówka umożliwi prowadzenie kompleksowej rehabilitacji i programu wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka niewidomego dla 150 (spośród ok. 300 mieszkańców w regionie) małych pacjentów z Pomorza i regionu Polski północnej.

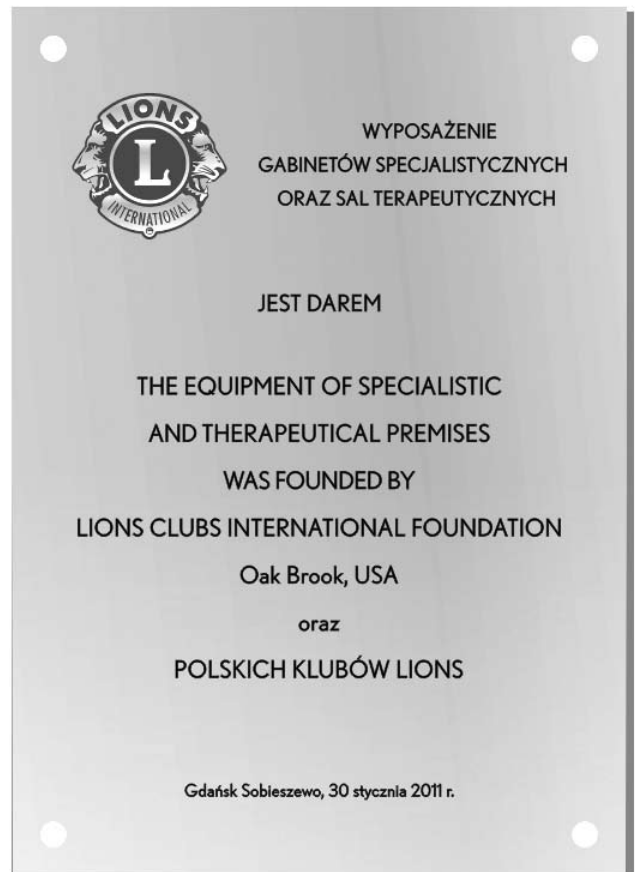
Uroczyste otwarcie placówki, która otrzymała nazwę Dom Wczesnej Interwencji dla Dzieci Niewidomych im. Św. Ojca Pio w Gdańsku, odbyło się 30 stycznia bieżącego roku. Przewodniczył jej abp. Leszek Stawoj Głódź, metropolita gdański. Uroczystość zaszczyli obecnością Anna Maria Sikorska, Matka Generalna Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża, mec. Władysław Gołąb, prezes zarządu Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi, Paweł Adamowicz, prezydent Gdańska, przedstawiciele samorządów Gdańska i Gdyni, Ryszard Jakubowski, gubernator Okręgu 121 Lions Clubs International, Zbigniew Felendzer, koordynator projektu z ramienia Klubów Lions, licznie zgromadzeni darczyńcy oraz dzieci wraz z rodzicami. Oprawę muzyczną zapewnił dziecięcy zespół wokalny „Serduszka” ze Szczecina.

Wydarzenie to na długo pozostanie w pamięci jego uczestników. Panowała tam szczególna atmosfera – w powietrzu unosiła się autentyczna przyjaźń i dobry duch. Zgromadzeni byli bardzo wzruszeni i pełni podziwu dla tego, co mogą osiągnąć osoby niewidome, jeśli tylko dostatecznie wcześniej otrzymają odpowiednie wsparcie i możliwość rehabilitacji.

prof. Wiesław Makarewicz

Pierwsze Kluby Lions powstawały w USA i Kanadzie od 1917 r. Osiem lat później, z inicjatywy Helen Keller, niewidomej amerykańskiej działaczki, Lioni zaangażowali się w pierwszy duży, wspólny, międzynarodowy program na rzecz ochrony wzroku i pomocy ludziom niewidomym i niedowidzącym. Od tego czasu stało się to głównym polem charytatywnej aktywności Międzynarodowego Stowarzyszenia Klubów Lions. Ogłoszona we wczesnych latach 90. Kampania Sight First odniosła spektakularny sukces. Lioni pozyskali w ciągu niespełna dwudziestu lat fundusze w wysokości 343 mln \$, które przeznaczili m.in. na zbudowanie lub modernizację 315 oddziałów okulistycznych, wyposażenie 389 oddziałów w nowoczesny sprzęt, wykonanie 7,7 mln operacji zaćmy, budowę 35 specjalistycznych ośrodków dziecięcych, przeszkolenie 660 000 profesjonalistów i wiele innych działań w różnych rejonach świata, a w szczególności w krajach tzw. trzeciego świata. Polscy Lioni wsparli w latach 2008-2009 Kampanię Sight First kwotą 76 633 \$. Ocenia się, że Kampania Sight First przyczyniła się do uratowania bądź przywrócenia wzroku 30 milionom ludzi na całym świecie.

Stulecie Dzieła Matki Elżbiety Róży Czackiej

Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi 1911-2011

Hrabianka Róża Czacka, prawnuczka Tadeusza Czackiego, urodziła się w Białej Cerkwi 22 października 1876 r. (zmarła 15 maja 1961 r. w Laskach). W wieku 22 lat zaczęła tracić wzrok. Za namową dr. Bolesława Gepnera postanowiła zająć się niewidomymi w Polsce. Pierwszym krokiem w realizacji tego postanowienia było powołanie Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Warszawie. Zebranie założycielskie odbyło się jesienią 1910 r., a rejestracja przez władze carskie 11 maja 1911 r. W celu zdobycia ofiarnego personelu dla realizacji tworzącego się Dzieła powołała w 1918 r. Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża. W 1922 r. podjęła z udziałem młodego ziemianina Antoniego Marylskiego budowę Zakładu w podwarszawskich Laskach. Do współpracy zaprosiła ks. Władysława Kornitowicza. I tak powstało Dzieło Matki Elżbiety Czackiej, zwane również Dziełem Niewidomych. W skład Dzieła weszły trzy grupy osób: niewidomi, siostry zakonne i pracownicy świeccy. Na cześć Trójcy Przenajświętszej Dzieło to nazwano „Triuno”.

Matka Elżbieta Czacka (imię Elżbieta przyjęła jako imię zakonne), jeszcze przed powołaniem Towarzystwa, nawiązała współpracę z najlepiej zorganizowanymi ośrodkami szkolenia niewidomych w Europie, natomiast ks. Władysław Kornitowicz z wiodącymi ośrodkami myśli chrześcijańskiej. Dzięki temu Laski stały się nie tylko kuźnią nowoczesnej tyflopedagogiki i rehabilitacji zawodowej niewidomych, ale również szkołą neotomizmu i odnowy liturgicznej w Polsce. Pod koniec lat trzydziestych naukę w szkole powszechnej i gimnazjum w Laskach pobierało ponad 180 dzieci i młodzieży. Podczas II wojny światowej Zakład w Laskach uległ prawie całkowitemu zniszczeniu. W czasie Powstania Warszawskiego służył jako szpital i schronienie dla powstańców oraz napływającej ze stolicy ludności. Okres po wojnie to czas intensywnej odbudowy, przy ogromnym wsparciu Polonii, głównie ze Stanów Zjednoczonych. Mimo utrudnień ze strony władz Polski Ludowej, Dzieło nadal rozwijało się. Duże znaczenie miała sympatia i duchowe wsparcie okazane przez księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Przyjaźń ta miała swój początek podczas wojny, gdy Wyszyński był kapłanem w Zakładzie.

W Laskach azyl znajdowali ludzie z opozycji, prześladowani przez władze komunistyczne. Istotne znaczenie wspierające posiadały też wizyty żon prezydentów: Stanów Zjednoczonych, Francji, Włoch, królowej Norwegii i innych. Szkolenie i rewalidacja niewidomych rozwijały się dynamicznie. Dzięki Laskom wprowadzono w Polsce nowoczesną amerykańską metodę postugiwania się długą białą laską, naukę widzenia z wykorzystaniem resztek wzroku i inne. Obecnie zakład działający pod nazwą Ośrodek Szkolno-Wychowawczy im. Róży Czackiej posiada następujące placówki: dział wczesnego wspomagania niewidomego dziecka w Laskach i Gdańsku-Sobieszewie, przedszkole, dwie szkoły podstawowe, dwa gimnazja oraz szkoły ponadgimnazjalne: zasadnicze szkoły zawodowe, technikum informatyczne, technikum masażu, szkołę policealną,

szkołę muzyczną I stopnia oraz warsztaty rehabilitacji zawodowej kształcącej niewidomych w wielu zawodach. Ośrodek na poziomie szkoły podstawowej, gimnazjum i zasadniczej szkoły zawodowej posiada placówki dla niewidomych z lekkim upośledzeniem umysłowym. We wszystkich placówkach kształcą się obecnie około 280 młodych osób, a wczesnym rozwojem niewidomego dziecka objętych jest ponad 250 maluchów i ich rodzin. Towarzystwo prowadzi również inne placówki działające na rzecz niewidomych: filię Ośrodka w Rabce, Dom Dziecka Niewidomego w Warszawie, Ośrodek Rehabilitacyjno-Wypoczynkowy w Gdańsku-Sobieszewie, Dom Rehabilitacyjno-Opiekuńczy dla Niewidomych Kobiet w Żuławie, Dom dla Niewidomych Mężczyzn w Niepołomicach oraz bibliotekę brailowską, czarnodrukową, publikacji multimedialnych i książek nagranych na kasetach, dział wydawnictw dla niewidomych, dział tyflogologii. Towarzystwo, jako jedyna placówka w Polsce, prowadzi dział dla absolwentów, który ostatnio realizuje projekty unijne w ramach programu „Kapitał Ludzki”. Dział ten zajmuje się nie tylko zatrudnieniem niewidomych, ale również niesieniem pomocy w trudnych sytuacjach życiowych, współpracując z duszpasterstwem niewidomych.

Absolwentami Lasek są: Edwin Kowalik, laureat międzynarodowych konkursów pianistycznych, Janusz Skowron, wybitny pianista jazzowy, Jan Krępa, prof. matematyki, Andrzej Adamczyk, dr fizyki jądrowej, Jerzy Szczygieł, pisarz, Andrzej Bartyński, poeta i wielu innych zasłużonych dla nauki i kultury polskiej. W Laskach zatrudnione są 64 osoby niepełnosprawne, w tym 15 osób niewidomych.

Ten piękny bilans stulecia Dzieła Matki Elżbiety Czackiej byłby niemożliwy, gdyby nie ogromny wkład wielu ludzi, którzy tej pracy poświęcili swe życie oraz darczyńcom, którzy całym sercem i posiadaniem mieniem je wspierali. Wszystkim składam gorące podziękowanie.

Władysław Gołąb
prezes zarządu Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi

XIII Gdańskie Spotkania Kardiochirurgiczne

Około 600 osób zarejestrowało się jako uczestnicy XIII Gdańskich Spotkań Kardiochirurgicznych, które odbyły się w dniach 14-15 stycznia br. Pojawili się kardiochirurdzy, kardiolodzy, kardioanestezjodzy, pielęgniarki, perfuzjoniści oraz rehabilitanci. Pomimo feralnej trzynastki, Gdańsk przywitał uczestników piękną pogodą. Fantastyczna atmosfera, jaką stwarzają mury starych koszar, gdzie obecnie ma siedzibę Akademia Muzyczna, udzieliła się wszystkim uczestnikom.

Na zaproszenie organizatorów odpowiedzieli przedstawiciele wszystkich ośrodków kardiochirurgicznych w Polsce. Zostało nadesłanych i wygłoszonych ponad sto wykładów i referatów. Swoją obecnością zaszczytili nas także wykładowcy zagraniczni. Profesor Francis Robicsek, nestor światowej kardiochirurgii wygłosił wykład pod tytułem *Leonardo da Vinci. The first biomedical engineer*. Wykład spotkał się z owacyjnym przyjęciem.

W tym roku po raz kolejny zorganizowano sesje pielęgniarstwa i rehabilitacji. Wysoka frekwencja wskazuje na potrzebę wymiany doświadczeń w tych specjalnościach. Zachęceni pozytywnym odbiorem sesji POD (*Presentation On Demand*) podczas 12. Gdańskich Spotkań Kardiochirurgicznych, ponownie i tym razem spotkaliśmy się w specjalnie przygotowanej sali, aby zapoznać się i omówić wybrane prezentacje przy stanowiskach komputerowych.

Dyskusje prowadzono w kilku sesjach kardiochirurgicznych, sesji kardioanestezjologicznej, perfuzyjnej, pielęgniarstwa, rehabilitacji oraz kardiochirurgii dziecięcej. Liczba i jakość prezentowanych doświadczeń oraz ogromny zapał do dyskusji spowodowały, że zaistniała konieczność opóźnienia uroczystej kolacji.

Pomimo nieprzychylności jednej z gdańskich firm telekomunikacyjnych udało się przeprowadzić transmisję unikatowej operacji z bloku operacyjnego Kliniki Kardiochirurgii i Chirurgii Naczyniowej do Sali Koncertowej Akademii Muzycznej. Profesor Marc Schepens wykonał operację wymiany łuku aorty u pacjenta z zespołem Marfana, u którego kilka lat wcześniej wymieniono aortę wstępującą wraz zastawką aortalną z powodu rozwarstwienia aorty typu A. Zabieg zakończył się pełnym sukcesem, a pacjenta w siódmej dobie po operacji wypisano do domu. Transmisja była możliwa dzięki ogromnemu zaangażowaniu pracowników gdańskiego ośrodka Telewizji Polskiej, a w szczególności Józefa Rodziewi-

cza oraz Jarosława Stanisławczyka, którym w tym miejscu składam serdeczne podziękowanie.

Trzynaste Gdańskie Spotkania Kardiochirurgiczne skupiały się głównie na problemach leczenia choroby wieńcowej, która nadal zbiera ponure żniwo w naszym społeczeństwie. Pomimo bardzo zaawansowanych badań naukowych wciąż istnieją ogromne kontrowersje w tej dziedzinie, co potwierdziła zago-rzała dyskusja pomiędzy kardiologami i kardiochirurgami.

Po raz drugi obrady były w całości transmitowane w internecie, gdzie na żywo, po zalogowaniu, osiemdziesięciu użytkowników mogło śledzić przebieg dyskusji.

Wszystkie doniesienia przedstawione podczas konferencji będą opublikowane w kwartalniku Polskiego Towarzystwa Kardiorakochirurgicznego *Kardiochirurgia i Torakochirurgia Polska*.

dr Maciej Brzeziński

CARDIAC SURGERY
DEPARTMENT
MEDICAL UNIVERSITY
OF GDANSK

13 GSK

Gdańskie Spotkania Kardiochirurgiczne

THERAPEUTIC OPTIONS
FOR ISCHEMIC HEART DISEASE

CONFERENCE HIGHLIGHTS

- 11 SCIENTIFIC SESSIONS,
3 PARALLEL SESSIONS
- INTEGRATION OF POLISH
CARDIAC SURGERY
COMMUNITY
- INVITED LECTURES
FROM POLAND
AND FROM ABROAD
- 600 HUNDREDS
PARTICIPANTS*

* During 12th Gdańsk Cardiac Surgery Meetings
** Dr Marc Schepens - Reoperation - Aortic Arch Replacement with elephant trunk in Marfan patient after Bentall procedure in acute type A dissection.

INVITED LECTURERS:

<p>Honorary Guest Lecture</p> <p>Francis Robicsek Carolinas Heart Institute, United States <i>"Leonardo da Vinci. The first biomedical engineer."</i></p> <p>Guest Lectures</p> <p>Robert Kong Royal Sussex County Hospital, Brighton, United Kingdom <i>"Cardiac output assessments in the cardiac ICU"</i> <i>"Monitoring haemostasis in cardiac surgery"</i></p> <p>Thomas Krabatsch Deutsches Herzzentrum Berlin <i>"Cardiac output Long Term MCS - The Berlin Experience"</i></p> <p>Arnauud Van Linden Department of Cardiac Surgery, Kerckhoff-Klinik Bad Nauheim <i>"Transcatheter Aortic Valve Implantation - Where are we now? Where will we go?"</i></p>	<p>Special Guest Lecture</p> <p>Marc Schepens AZ St-Jan, Brugge, Belgium <i>"Open Surgery for Thoracoabdominal Aortic Aneurysms: Tricks and Pitfalls"</i></p> <p>Guest Lectures</p> <p>Grzegorz Religa Aleksandra Gaworska-Krzeminska Ewa Maymone-Zawadzka Stanisław Kłęk Maciej Lesiak Dariusz Ciechwierz Bolesław Szolkowski Dariusz Maciejewski Michał Galeszczyk Anna Mleczka Marcin Gutchala Marian Zembala Bohdan Maruszewski Piotr Hoffmann Grzegorz Brzeziński-Rajczyk Jackó Rózański Andrzej Rynkiewicz</p>
---	--

For full list of lecturers please visit:
www.cardio.gda.pl

TO SIGN IN & FOR MORE DETAILS PLEASE GO TO:
WWW.CARDIO.GDA.PL

Refleksja po pożegnaniu śp. prof. Włodzimierza Bielawskiego

Kuźnia kadr profesorskich

W nekrologu, który ukazał się 21 stycznia 2011 r. w *Gazecie Wyborczej* po odejściu śp. prof. Włodzimierza Bielawskiego sygnowanym przez Rektora i Senat, moją uwagę zwrócił brak wzmianki o Jego zatrudnieniu w latach 1949-1956 w Zakładzie Chemii Lekarskiej Akademii Lekarskiej w Gdańsku (później w roku 1950, po przekazaniu nauczania chemii ogólnej na I roku studiów do powstałego Zakładu Chemii Ogólnej, nazwanego Zakładem Chemii Fizjologicznej, a następnie w 1960 roku Zakładem Biochemii AMG). Najwidoczniej czas zatarł już te pierwsze powojenne lata naszej Uczelni w pamięci pokolenia dzierżącego dziś w swoich rękach stery obecnego Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. A warto je przypomnieć – szczególnie, że ówczesny Zakład Chemii Lekarskiej kierowany od 1945 r. przez prof. Włodzimierza Mozołowskiego był, jak się okazało, prawdziwą kuźnią kadr profesorskich dla naszej i innych uczelni.

Mój bliższy kontakt z Zakładem rozpoczął się w 1955 r. Najpierw uczestniczyłem w jego życiu jako student, uczestnik Koła Naukowego. W 1956 r. zostałem zatrudniony na etacie zastępcy asystenta. Już wówczas, jeszcze przed moim przyjściem do Zakładu, zakończyli w nim pracę: Andrzej Kaliciński, który w późniejszych latach został profesorem kardiologii w Akademii Medycznej w Białymstoku, rektorem tej Uczelni i senatorem RP oraz Stanisław Byczkowski, późniejszy profesor i kierownik Katedry i Zakładu Toksykologii Wydziału Farmaceutycznego AMG oraz Stefania Horoszek-

Prof. Włodzimierz Mozołowski

Maziarz, późniejszy profesor chorób wewnętrznych, diabetolog w AMG. Brak odpowiedniego personelu spowodował, że w pierwszych powojennych latach prof. Mozołowski zatrudniał w Zakładzie głównie studentów i młodych lekarzy, którym umożliwiał równocześnie specjalizowanie się w zakresie interny. W pierwszych latach mojej pracy część ze starszych koleżanek i kolegów stopniowo przechodziła do pracy w klinice chorób wewnętrznych, gdzie później zostawała profesorami i kierownikami klinik. I tak do pracy klinicznej przeszli późniejsi profesorem chorób wewnętrznych: Włodzimierz Bielawski, Sabina Chyrek-Borowska, Irena Kaszewska-Jabłońska i Andrzej Manitiusz. W Zakładzie pozostał Mariusz Żydowo – późniejszy następcą prof. Mozołowskiego. Kolejna grupa przyszłych profesorów kończyła studia kiedy ja rozpoczynałem pracę w Zakładzie. Byli to Leon Żelewski, Stefan Angielski i Wiktor Rzeczycki. Zastępcą asystenta w Zakładzie był Zygmunt Paszko, który po studiach doktoryzował się w Instytucie Onkologii w Gliwicach, a później został profesorem w Instytucie Onkologii w Warszawie. Podobnie, po krótkim zatrudnieniu w Zakładzie, profesorem został Juliusz Narębski w UMK Toruniu, a potem w AM w Bydgoszczy. Tytuł profesorski otrzymał także w 1979 r. Jerzy Rogulski, wieloletni bliski współpracownik prof. Angielskiego.

Z młodszych już kolegów tytuł profesorski otrzymali: Julian Świerczyński, który objął kierownictwo Zakładu Biochemii Wydziału Lekarskiego po Mariuszu Żydowo w roku 1995 i Jerzy Popinigis, który po wieloletniej pracy w Zakładzie został kierownikiem Zakładu Biochemii i Bioenergetyki w Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku. Profesorami na uniwersytetach amerykańskich zostali także Marian Hillar, pracujący w Zakładzie Chemii Fizjologicznej w latach 1959-1979, Janusz Byczkowski i Józef Spychała.

Tytuł profesorski otrzymali ponadto Jerzy Klimek, kierujący po prof. Żelewskim Zakładem Biochemii Farmaceutycznej, Michał Woźniak, obecny kierownik Katedry i Zakładu Chemii Medycznej naszej Uczelni oraz Andrzej C. Składanowski, kierujący od 2005 r. po niżej podpisanym Zakładem Enzymologii Molekularnej w Katedrze Biotechnologii Medycznej Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii UG-GUMed. Profesorem został również Krystian Kaletha,

Wykład im. prof. Mozołowskiego w dniu 18.05.1987 r. wygłosił prof. Robert Ammon z Uniwersytetu Saary w Homburgu, od lewej profesorowie: Leon Żelewski, Robert Ammon, Mariusz Żydowo, Wiesław Makarewicz

aktualnie kierownik Zakładu Biochemii i Fizjologii Klinicznej Wydziału Nauk o Zdrowiu GUMed. Po latach spędzonych w Katedrze i Zakładzie Biochemii przeszli do pracy w Uniwersytecie Gdańskim, gdzie uzyskali tytuły profesorskie Edward Skorkowski i Jarosław Marszałek.

Wszystkie wyżej wymienione osoby przez pierwsze lata po studiach pracowały w Zakładzie i w późniejszej karierze zawodowej otrzymały tytuły profesorskie. Ponadto szereg osób związanych z Zakładem uzyskało stopień naukowy doktora habilitowanego. Wśród nich są Ryszard Niemirowicz, Alicja Grudzińska-Bardoń, Jadwiga Preis, Zenon Aleksandrowicz, Stanisław Żołnierowicz, Ryszard T. Smoleński, Ewa Słomińska, Zdzisław Kochan, Beata Schlichtholtz.

Z perspektywy minionych lat, powojenny Zakład Chemii Lekarskiej kierowany przez prof. Włodzimierza Mozołowskiego i jego kolejne mutacje, rysuje się jako wyjątkowe, niezwykle miejsce, obdarzone prawdziwym *genius loci* i przyciągające wybitne, utalentowane jednostki. Zakład ten stał się wyjątkową naukową szkołą, z której wyszła imponująca liczba 22 profesorów i 9 doktorów habilitowanych. Tak więc była to prawdziwa kuźnia kadr profesorskich, na pewno wyjątkowa w odniesieniu do naszej Uczelni, a być może i w skali kraju.

W późnych latach 50., kiedy kończyłem studia, renoma i autorytet Zakładu w Uczelni były niezmiernie wysokie. Wszyscy, którzy mieli za sobą staż pracy w Zakładzie i rekomendację prof. Mozołowskiego, mieli praktycznie otwartą drogę do każdej z klinik. Pamiętam doskonale zasadniczą rozmowę na którą, na krótko przed odebraniem dyplomu, zaprosił mnie i Janka Przyjemskiego, kolegę z Koła Biochemicznego, prof. Mozołowski. Oceniał pozytywnie nasz paroletni staż, zachęcał do pozostania w Zakładzie oraz kontynuowania pracy badawczej, przynajmniej do ukończenia doktoratu. Lojalnie powiedział jednak, że jeżeli zdecydujemy się na odejście z Zakładu, to będzie nam służył pomocą w znalezieniu pracy w wybranej przez nas klinice. Rozmowa w gabinecie Profesora nie była zbyt długa, chociaż dla nas niewątpliwie bardzo trudna. Zakończyła się ustaleniem, że mamy przemyśleć sprawę przez noc i poinformować jutro Profesora co zdecydowaliśmy. Żegnaliśmy się już w otwartych drzwiach gabinetu Profesora, kiedy uszliśmy na odchodnym: „I pamiętajcie, żeście Pana Boga trzymali za nogi”. I to był chyba ten ostateczny argument, który zdecydował, że obaj resztę życia poświęciliśmy biochemii!

prof. Wiesław Makarewicz

Porozmawiają o leczeniu schorzeń wątroby u dzieci

Aktualne zagadnienia związane z diagnostyką i leczeniem schorzeń wątroby u dzieci to temat przewodni Ogólnopolskiej Konferencji „Postępy w hepatologii dziecięcej”, która odbędzie się w Gdańsku w dniach 25–26 marca 2011 roku. Miejszem obrad będzie Hotel Novotel przy ul. Jelitkowskiej. Organizatorami spotkania są Katedra i Klinika Pediatrii, Gastroenterologii, Hepatologii i Żywienia Dzieci Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, Klinika Pediatrii, Gastroenterologii i Alergologii Dziecięcej Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku oraz Sekcja Hepatologiczna i Metaboliczna Polskiego Towarzystwa Gastroenterologii, Hepatologii i Żywienia Dzieci. W czasie konferencji zaplanowana jest sesja plakatowa. Za udział w konferencji zostaną przyznane punkty edukacyjne.

Dodatkowe informacje i szczegółowy program dostępne są na stronie http://hepatologia.viamedica.pl/1.2011/pl/Szanowni_Panstwo_.2.html

□

Nasza Uczelnia wypadła najlepiej w raporcie NIK

Gdański Uniwersytet Medyczny wypadł najlepiej kraju podczas kontroli przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli. Jako jedyny otrzymał ocenę pozytywną ze stwierdzeniem jedynie uchybień. Dziewięć uczelni otrzymało ocenę nieco gorszą – pozytywną ze stwierdzeniem nieprawidłowości, a dwie uczelnie zostały ocenione negatywnie.

W naszej Uczelni nie stwierdzono uchybień w sferze gospodarki nieruchomości, darowiznami, finansami pochodzącymi od Ministerstwa Zdrowia. Gdański Uniwersytet Medyczny dobrze sprawował także nadzór nad dwoma samodzielnymi publicznymi szpitalami klinicznymi: Uniwersyteckim Centrum Klinicznym oraz Uniwersyteckim Centrum Medycyny Morskiej i Tropikalnej. Kontrolerzy wytknęli Uczelni jedynie uchybienia, na przykład członkowie uczelnianej Komisji Bioetycznej byli wybierani na zbyt długą kadencję (cztery zamiast trzech lat). W ocenie NIK uchybienia te nie miały jednak istotnego wpływu na funkcjonowanie Komisji.

Kontrolerzy sprawdzali jak uczelnie nadzorują kontraktowanie i prowadzenie badań klinicznych, a także jak gospodarują swoim majątkiem. Interesowało ich także działanie uczelnianych komisji bioetycznych. Kontrola dotyczyła lat 2006–2009 i objęła jedenaście uczelni medycznych, a także Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych oraz Ministerstwo Zdrowia. Z raportu NIK wynika, że w pozostałych placówkach dochodziło do licznych nieprawidłowości, głównie podczas organizacji badań klinicznych, a instytucje odpowiedzialne za ich nadzór nie wywiązywały się ze swoich obowiązków. Rektorzy uczelni medycznych tworzyli też nierzetelne raporty, a minister zdrowia nie weryfikował ich treści.

□

Uroczyste posiedzenie Oddziału Gdańskiego PTBioch w 1995 r. z okazji 100-lecia urodzin prof. Włodzimierza Mozołowskiego, od lewej prof. Wiesław Makarewicz, przewodniczący Oddziału, prof. Liliana Konarska, przewodnicząca Zarządu Głównego PTBioch

Komentarz do aktualnie procedowanych projektów tzw. ustaw zdrowotnych

Niniejszy artykuł otwiera cykl prezentujący projekty ustaw, zbiorczo określanych przez media, projektami ustaw zdrowotnych. Z relacji Polskiej Agencji Prasowej wynika, że Rada Ministrów jest zdeterminowana do przyjęcia do połowy 2011 r. kilku projektów ustaw odnoszących się do systemu ochrony zdrowia. Szczególne znaczenie będą miały w tym zakresie takie regulacje prawne, jak:

- długo oczekiwana, przez szeroko pojęte środowisko medyczne, ustawa o niektórych zawodach medycznych i zasadach uzyskiwania tytułu specjalisty w innych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia,
- rewolucyjna, z racji przyjętych w niej rozwiązań, ustawa o systemie jakości, wprowadzająca trzy rodzaje kryteriów oceny jakości usług w ochronie zdrowia, czyli przebieg leczenia, efekty oraz organizację szpitala,
- ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowej ze środków publicznych, która ma wprowadzić wycenę świadczeń opartą na obiektywnych kryteriach związanych z realnymi kosztami wykonywania usług medycznych przez poszczególne placówki medyczne,
- ustawa o badaniach klinicznych, obligująca, celem umożliwienia pacjentom dostępu do wiedzy na ten temat, do publikowania informacji dotyczącej tej kategorii badań w internecie, a także do rzetelnego informowania o ryzyku związanym z udziałem w eksperymencie medycznym,
- ustawa o dodatkowych ubezpieczeniach zdrowotnych, suplementarnych (mających umożliwić szybszy dostęp pacjenta do świadczeń obecnie gwarantowanych) i komplementarnych (czyli takich, które powinny umożliwić dostęp do świadczeń, które nie mają charakteru gwarantowanego) [1].

Artykuł ten poświęcony jest projektowi ustawy o niektórych zawodach medycznych i zasadach uzyskiwania tytułu specjalisty w innych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia.

Mimo że wiele osób w Polsce wykonuje zawód medyczny w znaczeniu, jakie temu pojęciu nadaje ustawa z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 ze zm.), to jednak tylko nieliczna grupa zawodów tak klasyfikowanych, została uregulowana w akcie rangi ustawy. Wobec powyższego, w oparciu o kryterium źródła regulacji, można podzielić wykonywane obecnie w Polsce zawody medyczne na dwie kategorie:

- zawody, których status prawny został unormowany w ustawie,
- takie, których regulacja, zwykle, niepełna, opiera się na aktach wykonawczych.

Do tej pierwszej grupy zalicza się zawody: lekarza, lekarza denty, ratownika medycznego, pielęgniarki/pielęgniarskiego, położonej/położnego, farmaceuty, diagnosty laboratoryjnego, felczera, a także psychologa (który może być również traktowany w określonych okolicznościach – co stanowi jednak przedmiot kontrowersji w doktrynie prawa ochrony zdrowia – jako zawód medyczny).

Druga grupa jest znacznie liczniejsza i obejmuje w szczególności następujące zawody: fizjoterapeuty, dietetyka, asystentki stomatologicznej, higienistki denty, logopedy, masażysty, opiekuna medycznego, ortoptystki, protetyka słuchu, psychoterapeuty, technika elektroradiologa, technika denty, technika farmaceutycznego, technika ortopedy, terapeutę zajęciowego. Z myślą właśnie o tej kategorii (naddo

o zawodzie ratownika medycznego) powstał projekt ustawy o niektórych zawodach medycznych i zasadach uzyskiwania tytułu specjalisty w innych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (dalej nazywany: „projektem”).

Celem projektu jest, w świetle jego uzasadnienia, „uregulowanie w sposób kompleksowy kwalifikacji i zasad wykonywania wybranych zawodów medycznych, które nie są objęte dotychczas regulacjami ustawowymi w Polsce, a są uregulowane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej”. W ten sposób zawody te uzyskałyby status zawodów regulowanych w rozumieniu prawa europejskiego, tj. takich, których podjęcie i wykonywanie w danym państwie, wymaga spełnienia określonych prawem tego państwa warunków. Co jednak istotne, uchwalenie procedowanej ustawy zwiększyłoby bezpieczeństwo zdrowotne obywateli. Obecnie bowiem, wobec braku stosownej, ustawowej regulacji, zdarza się, i to nader często, że omawiane zawody wykonywane są przez osoby nie mające odpowiednich kwalifikacji. Pracują one na zasadzie przyuczenia do ich wykonywania, co niesie za sobą, w sposób naturalny, ryzyko dla pacjentów [2].

Jak pisze K. Baron „Wejście w życie projektowanej ustawy może wywołać duże skutki społeczne. Projekt ten oddziałuje na osoby wykonujące zawody medyczne objęte projektowaną ustawą oraz na potencjalnych kandydatów do wykonywania tych zawodów. Ponadto ustawa ta ma wpływ na podmioty zatrudniające wyżej wymienione osoby, instytucje szkolące osoby do wykonywania zawodów medycznych, a także instytucje działające na rynku usług edukacyjnych w obszarze doskonalenia zawodowego dorosłych” [3].

W świetle projektu ustawa obejmuje zasady i warunki wykonywania wyżej wymienionych (w ramach drugiej grupy) zawodów medycznych, a także zasady uzyskiwania tytułu specjalisty w innych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia.

Oprócz osób wykonujących zawód medyczny, w omawianym projekcie wyróżnia się inne osoby wykonujące zawód mający zastosowanie w ochronie zdrowia (pojęcie to dotyczy m.in. fizyków medycznych).

W świetle tego dokumentu wykonywanie zawodu medycznego polega na realizacji właściwych dla niego zadań służących profilaktyce, przywracaniu i poprawie zdrowia oraz innych zadań związanych z procesem leczenia. Tak zdefiniowane zadania są nazywane w projekcie „zadaniami zawodowymi”. W załączniku nr 1 do ustawy określa się zadania zawodowe, do których wykonywania są uprawnione tylko osoby wykonujące zawody medyczne objęte jej regulacją. W załączniku nr 2 natomiast zostały wskazane kwalifikacje niezbędne do wykonywania danego zawodu medycznego. W pewnych okolicznościach ustawa dopuszcza jednak wykonywanie zadań zawodowych przez osoby, które nie posiadają uprawnień do wykonywania określonego zawodu medycznego.

Przed wszystkim dla wzmocnienia bezpieczeństwa pacjentów, projekt przewiduje ustanowienie nowej instytucji prawnej w postaci rejestru osób powołanych do wykonywania zawodów medycznych (tj. zawodów objętych zakresem przedmiotowej regulacji). Rejestr ten ma utworzyć i prowadzić minister właściwy do spraw zdrowia. Ma mieć status rejestru publicznego, prowadzonego za pomocą systemu telekomunikacyjnego, a wpis do niego ma mieć charakter dobrowolny. Projekt zapewnia jawność danych objętych rejestrem takich jak imię i nazwisko osoby wykonującej zawód medyczny, nazwę tego

zawodu, a także miejsce jego wykonywania. Decyzję administracyjną o wpisie do rejestru będzie podejmował minister właściwy do spraw zdrowia.

Projekt określa również zasady wykonywania zawodów medycznych nim objętych. W szczególności należy wymienić następujące prawa i obowiązki osób, które je wykonują (będą wykonywać):

- prawo i obowiązek posługiwania się tytułem zawodowym odpowiadającym nazwie zawodu,
- obowiązek wykonywania zawodu z poszanowaniem intymności i godności pacjenta,
- obowiązek wykonywania zawodu zgodnie z aktualną wiedzą medyczną i umiejętnościami niezbędnymi do wykonywania tego zawodu oraz z należytą starannością,
- obowiązek informowania pacjenta o jego prawach i udzielania pacjentowi (lub jego przedstawicielowi ustawowemu) informacji o planowanych działaniach realizowanych w ramach wykonywania danego zawodu medycznego,
- obowiązek zachowania w tajemnicy informacji związanych z pacjentem uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu, z zastrzeżeniem pewnych wyjątków określonych w projekcie,
- obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej także po śmierci pacjenta,
- obowiązek przestrzegania zakazu podawania do wiadomości publicznej danych umożliwiających identyfikację pacjenta bez jego zgody,
- obowiązek prowadzenia, przechowywania i udostępnienia dokumentacji medycznej zgodnie z ustawą z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2009 r. Nr 52, poz. 417 ze zm.),
- obowiązek odbycia stażu uzupełniającego pod nadzorem innej osoby uprawnionej do wykonywania danego zawodu medycznego w przypadku powrotu do zawodu po przerwie dłuższej niż 5 lat.

W dość szerokim zakresie projekt określa proces kształcenia w zawodzie psychoterapeuty. Należy podkreślić, że właśnie

podjęcie próby regulacji prawnej tego zawodu wywołało debatę w środowisku skupiającym osoby go wykonujące.

Omawiana regulacja prawna ma wprowadzić obowiązek stałego aktualizowania wiedzy i umiejętności przez osoby wykonujące określony zawód medyczny lub inny zawód mający zastosowanie w ochronie zdrowia przez uczestnictwo w różnego rodzaju i formie kształcenia zawodowego. Doskonalenie zawodowe ma być realizowane w ramach szkolenia specjalizacyjnego (specjalizacji), kursów kwalifikacyjnych, kursów udoskonalających i samokształcenia. W świetle projektu specjalizacja ma na celu uzyskanie specjalistycznych kwalifikacji w określonej dziedzinie oraz tytułu specjalisty w danej dziedzinie.

Co istotne, wprowadzono w projekcie zapis o odpowiedzialności zawodowej za naruszenie przepisów o wykonywaniu zawodu, czyli przewinienie. Postępowanie w sprawie pociągnięcia do tej kategorii odpowiedzialności ma obejmować: postępowania sprawdzające, wyjaśniające oraz postępowanie przed Komisją Odpowiedzialności Zawodowej. Karami za przewinienie mają być: upomnienie, nagana, kara pieniężna oraz zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do 3 lat. Po wyczerpaniu poziomego toku instancji obwinionemu będzie przysługiwało odwołanie do sądu okręgowego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych.

Nie ulega wątpliwości, że regulacja prawna objętej projektem grupy zawodów medycznych, z uwagi na ryzyka, które niesie z sobą, brak odpowiednich zasad ich wykonywania i odpowiedniej wiedzy tudzież wykształcenia, jest niezbędna. Nie znaczy to jednak, iż przyjęte w projekcie rozwiązania zostaną zaakceptowane przez całe szeroko rozumiane środowisko medyczne, a przede wszystkim przez osoby, które mogą, wobec określonych w projekcie rygorów, utracić możliwość wykonywania zawodu. Od czegoś jednak trzeba zacząć.

dr n. praw. Lubomira Wengler

dr n. med. Piotr Popowski

Wydział Nauk o Zdrowiu GUMed

1. http://praca.gazetaprawna.pl/artykuly/489594.rzad_ma_przyjac_wiosna_kolejne_ustawy_zdrowotne.html, 22 luty 2011.

2. http://www.mz.gov.pl/wwwfiles/ma_struktura/docs/projekt_onzm_31052010.pdf, stan na 26 luty 2011 r.

3. <http://www.asystadentystyczna.pl/prawo/art,1,-projekt-ustawy-oniektorych-zawodach-medycznych-jestes-za-czy-przeciw.html>, stan na 26 luty 2011.

Katedra Medycyny Rodzinnej GUMed, Polskie Towarzystwo Lekarskie, Pomorski Oddział Kolegium Lekarzy Rodzinnych, Polskie Towarzystwo Medycyny Rodzinnej

zapraszają na kolejną konferencję szkoleniową Programu Kształcenia Ustawicznego „SEKSTANS”, która odbędzie się 12 marca 2011 r. w sali im. prof. Stanisława Hillera Collegium Biomedicum. W programie:

1. *Wprowadzenie* – prof. Janusz Siebert, kierownik Katedry i Zakładu Medycyny Rodzinnej GUMed
2. *Leczenie osteoporozy – bisfosfoniary* – prof. Wanda Horst-Sikorska, kierownik Katedry i Zakładu Medycyny Rodzinnej UM w Poznaniu
3. *Rehabilitacja kardiologiczna – wczoraj, dziś i jutro* – prof. Stanisław Bakuła, kierownik Katedry i Kliniki Rehabilitacji GUMed
4. *Trudny pacjent w rehabilitacji* – prof. Stanisław Bakuła, kierownik Katedry i Kliniki Rehabilitacji GUMed.

Uczestnicy Konferencji otrzymają punkty edukacyjne. Program znajdą Państwo również na stronie internetowej: www.ptmr.edu.pl.

Zarząd Gdańskiego Oddziału PTS oraz Okręgowa Izba Lekarska w Gdańsku

zapraszają na nadzwyczajne zebranie naukowo-szkoleniowe, które odbędzie się 19 marca (sobota) o godz. 10.00 w Sali Kolumnowej Muzeum Narodowego w Gdańsku przy ul. Toruńskiej 1.

W programie:

1. *Benefis Nestorów Gdańskiej Stomatologii – zasłużonych wychowawców i nauczycieli wielu pokoleń lekarzy:*
prof. Mirona Kałowskiego
prof. Edwarda Witka
dr. Jerzego Kaczmarczyka
dr. Ryszarda Woźniaka
2. *Zastosowanie ozonu w stomatologii – oczekiwania a rzeczywistość* – dr Magdalena Półjanowska, Katedra i Zakład Stomatologii Zachowawczej GUMed.
3. Spotkanie przy kawie.

7. Akademia Dermatologii i Alergologii – spojrzenie uczestniczki

Gdy po 32 latach pracy w Klinice Dermatologii w Szczecinie przeszłam na emeryturę, nie przerwałam pracy zawodowej, ale rozpoczęłam nowy etap działalności – prowadzenie własnego Gabinetu Dermatologii Specjalistycznej. Dlatego oprócz lokalnych szkoleń specjalistycznych staram się dwa razy do roku uczestniczyć w krajowych spotkaniach dermatologicznych. Ostatnie odbyło się w dniach 9-13 lutego 2011 r. w Ustce w ramach 7. Akademii Dermatologii i Alergologii. Tak jak w poprzednich latach, konferencja odbywała się w czasie obchodów Światowego Dnia Chorego, ustalonego przez papieża Jana Pawła II w 1992 roku. Podstawowym celem tego Dnia jest konieczność zapewnienia lepszej opieki chorym oraz dowartościowanie ich cierpienia na płaszczyźnie ludzkiej, a przede wszystkim duchowej. W skład kilkunastoosobowego Komitetu Honorowego Akademii, prócz wybitnych postaci ze środowiska medycznego, weszli przedstawiciele lokalnego samorządu terytorialnego oraz duchowni. Głównym organizatorem był prof. Roman Nowicki z Katedry i Kliniki Dermatologii, Wenerologii i Alergologii Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, który jest równocześnie Przewodniczącym Sekcji Dermatologicznej PTA. W prowadzonej przez prof. Nowickiego konferencji można było wyodrębnić trzy bloki tematyczne: 1) kurs specjalizacyjny *Choroby alergiczne skóry – podstawy diagnostyki i leczenia*, 2) obrady 7. Akademii Dermatologii i Wenerologii, 3) niedzielne spotkanie dyskusyjne *Wiara i medycyna*. Szkolenie, odbywające się w przededniu 7. ADA, mimo iż było przeznaczone przede wszystkim dla lekarzy starających się o specjalizację z dermatologii i z alergologii, z uwagi na szeroki zakres tematyki było też znakomitym repetytorium dla lekarzy praktyków, którzy wiele lat temu uzyskali specjalizację. Dzięki kursowi w przystępnej formie uzyskali podstawową wiedzę z zakresu aler-

logii. Dla mnie, jako praktyka, takie przypomnienie problemów alergologii, poszerzonych o nowości, przekazane przez wysokiej klasy specjalistów, było niezwykle cenne. Pozwoliło to na skorzystanie z bogatej i aktualnej wiedzy, bez potrzeby wertowania wielu publikacji, do końca nie wiedząc czy to co w danej chwili czytam, nadal jest aktualne?

Tegoroczną 7. Akademię Dermatologii i Wenerologii uroczystie otworzył koncert w wykonaniu słupskich filharmoników. Bardzo trafnie dobrane do uczestników, zebranych w Słupskiej Filharmonii, pochodzących nie tylko ze środowiska medycznego, były dwa interdyscyplinarne wykłady inauguracyjne: prof. Arkadiusza Jawienia z Bydgoszczy pt. *Niewydolność krążenia żylnego* oraz prof. Krzysztofa Sworcza z Gdańska pt. *Rzadkie i dziwne choroby o których zawsze wiedziałeś, a nie miałeś czasu przeczytać...* Obrady 7. Akademii odbyły się 10 i 11 lutego w ośrodku Jantar w Ustce. Zostały zgrupowane tematycznie w poszczególne sesje: *Ciekawe przypadki kliniczne, Co nowego w dermatologii?, Dermatologia we współczesnej medycynie, Standardy w alergologii, Wyprysk kontaktowy i choroby zawodowe skóry, Bariera naskórkowa i zagrożenia biologiczne, Alergologia oparta na faktach, Alergologia praktyczna, Forum Akademii Dermatologii i Alergologii, Nowoczesna terapia, Jakość życia i relacje terapeutyczne*. Każdą z części prowadzili członkowie Komitetu Naukowego Akademii, znani i uznani profesorowie, autorytety głównie z dziedziny dermatologii i alergologii, którzy specjalnie do Ustki przygotowali znakomite autorskie prezentacje. Wśród nich znaleźli się m.in.: prof. Barbara Rogala, prezydent Polskiego Towarzystwa Alergologicznego, prof. Paweł Górski, rektor Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, prof. Jerzy Kruszewski, krajowy konsultant ds. alergologii, prof. Włodzimierz Adaszekiewicz, kierownik Kliniki

Dermatologicznej w Witebsku i prof. Jan Faergemann, kierownik Kliniki Dermatologicznej w Goeteborgu. Nie zabrakło także prof. Romana Kaliszana, kierownika Katedry Biofarmacji i Farmakodynamiki GUMed, prof. Barbary Kamińskiej, kierownika Katedry i Kliniki Pediatrii, Gastroenterologii, Hepatologii i Żywienia Dzieci, prorektor ds. studenckich GUMed, doc. Wojciecha Kamysza, kierownika Katedry i Zakładu Chemii Nieorganicznej GUMed, prof. Mikołaja Majkowicza, kierownika Zakładu Badań nad Jakością Życia GUMed i prof. Romualda Maleszki, kierownika Kliniki Dermatologicznej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie.

Obrady przebiegały bardzo sprawnie, bez zbędnych przerw między poszczególnymi wykładami (71 prezentacji) oraz z przestrzeganiem limitu czasu na każde wystąpienie i zadawanie pytań. Nie było łamania ustalonego harmonogramu obrad, tak często spotykanego na tego typu imprezach. Tematyka obrad była bardzo interesująca i trudno byłoby wskazać na zagadnienia mało istotne, niewarte posłuchania.

Ostatni dzień obrad przypadł w niedzielę. Był poprzedzony mszą świętą w intencji chorych. Jeszcze przed odprawieniem nabożeństwa prof. Nowicki odczytał list ks. abp. Zygmunta Zimowskiego, przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Służby Zdrowia i Duszpasterstwa Ludzi Chorych. Sesja pt. *Wiara i medycyna* odbyła się w pięknej sali plenarnej ratusza w Ustce i poświęcona była następującym tematom: *Kapelan w Uniwersyteckim Centrum Klinicznym, Czy wiara czyni cuda w chirurgii? Modlitwa o uzdrowienie, Ból w nauczaniu mędrca, Szkoła opieki duszpasterskiej św. Jana Bożego – raport z przygotowań studiów podyplomowych dla kapelanów i zespołów duszpasterskich w służbie zdrowia i w opiece społecznej, Medycyna w sztuce sakralnej*. Ze względu na dobrze dobraną i znakomicie zaprezentowaną tematykę była to dla mnie nie tylko uczta duchowa. Okazuje się, że i wybitny lekarz, mimo wielu swoich obowiązków, może znaleźć chwilę, by zamienić kilka słów ze swoim pacjentem przed zabiegiem. To przecież właśnie lekarz decyduje o jego zdrowiu a czasami i o życiu. Taka postawa jakże kontrastuje z urzędniczym nazewnictwem – „świadczeniodawca” i „świadzeniobiorca”, zamiast lekarz i pacjent – na co zwrócić uwagę wybitny chirurg obecny na sali. To co usłyszałam na tej sesji, pozwoliło mi inaczej spojrzeć na tych znakomych lekarzy. Dostrzegłam nie tylko ich profesjonalizm, ale też, a może nawet przede wszystkim, człowieczeństwo w osobach wrażliwych na cierpienia chorego. Byłam dumna, że wśród takich ludzi przebywam i że sama jestem lekarzem.

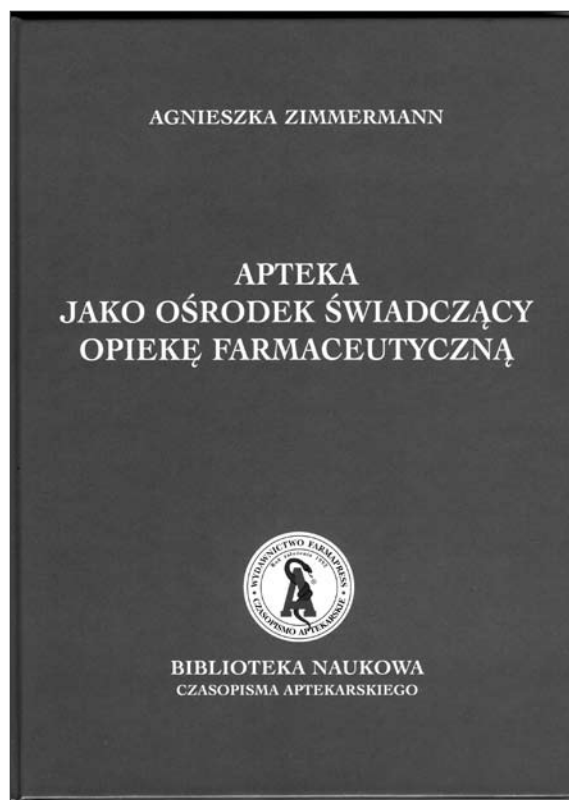
Nie zabrakło też rozrywki. Organizatorzy zadbał o kondycję fizyczną lekarzy. Zorganizowali już o godz. 6.30 Nordic walking z instruktorem. A wieczory wypełniały Biesiada Rybna, wspólne śpiewane szanty oraz niezapomniany Bal Kapitański.

Za rok chciałabym ponownie uczestniczyć w kolejnej, już 8. Akademii Dermatologii i Alergologii Słupsk-Ustka 2012 i wszystkim Państwu ją polecam!

dr Ludmiła Zalewska-Kubicka

Polecamy Czytelnikom

Apteka jako ośrodek świadczącej opiekę farmaceutyczną (zagadnienia prawne) / Agnieszka Zimmermann. – Warszawa: Wydawnictwo Farmapress, 2010. – 224 s. – ISBN 978-83-905180-2-2

Z przedmowy przewodniczącego Rady Naukowej „Czasopisma Aptekarskiego” prof. Kazimierza Głowniaka

[...] Sprawowanie tej opieki wymaga od osób podejmujących się tego zadania właściwego przygotowania merytorycznego pracowników, jak i organizacyjnego samych aptek. Ma im w tym pomóc niniejsze opracowanie Agnieszki Zimmermann – magistra prawa i doktora nauk farmaceutycznych, a zarazem aptekarza praktyka. Znajdą w niej bowiem analizę różnych aspektów prawnych prowadzenia usługi oraz statusu współczesnej apteki przez pryzmat jej zadań w ochronie zdrowia publicznego. W publikacji zawarto także próbę kompleksowego opisu i charakterystykę problemów prawnych związanych z opieką farmaceutyczną. Autorka wiele uwagi poświęca roli współczesnego farmaceuty oraz wpływowi sprawowanej przez niego opieki farmaceutycznej nad pacjentami na zajmowaną pozycję w służbie zdrowia. Akcentując społeczny charakter działalności apteki, wyróżnia opiekę farmaceutyczną jako tę, której oczekuje od farmaceuty współczesny pacjent. Odwołując się do nałożonych przez ustawodawcę na aptekę zadań, uznaje iż uzasadnione jest dla niej miano „Ośrodka świadczenia opieki farmaceutycznej”. Wskazuje na różne aspekty praktyki aptecznej, które mając wpływ na zasady funkcjonowania apteki, dają gwarancję spełnienia wymogów niezbędnych do właściwego świadczenia opieki farmaceutycznej. [...]

O autorce: AGNIESZKA ZIMMERMANN jest absolwentką Wydziału Farmaceutycznego Akademii Medycznej w Gdańsku z 1998 roku oraz Wydziału Prawa Uniwersytetu Gdańskiego z roku 2000. W 1999 r. uzyskała prawo wykonywania zawodu aptekarza. Posiada tytuł specjalisty I stopnia z zakresu farmacji aptecznej i doktora nauk farmaceutycznych.

Rok 2011 rokiem opieki farmaceutycznej

Rok 2011 został ogłoszony rokiem opieki farmaceutycznej. Jej idea rozwija się od roku 1975, kiedy to po raz pierwszy użyto pojęcia „pharmaceutical care” w *American Journal of Hospital Pharmacy*.

Definicja ustawowa opieki farmaceutycznej znalazła się w nowelizowanej ustawie o izbach aptekarskich i obowiązuje od 2008 roku. Zgodnie z treścią art. 2a ust. 1 pkt 7 opieka farmaceutyczna należy do usług farmaceutycznych świadczonych przez farmaceutę. Jest ona dokumentowanym procesem, w którym farmaceuta, współpracując z pacjentem i lekarzem, a w razie potrzeby z przedstawicielami innych zawodów medycznych, czuwa nad prawidłowym przebiegiem farmakoterapii w celu uzyskania określonych jej efektów poprawiających jakość życia pacjenta.

Ustawodawca wprowadzając definicję opieki farmaceutycznej, wskazał w uzasadnieniu, że udział farmaceutów w procesie leczenia przez monitorowanie przebiegu i wyników leczenia, zwłaszcza chorób przewlekłych, dokonywanie wnikliwej analizy dawkowania leków z uwzględnieniem potrzeb indywidualnego pacjenta itp. może przyczynić się do podniesienia jakości i bezpieczeństwa terapii, a także do zmniejszenia kosztów leczenia. Zwrócono także uwagę, że „wdrożenie zasad opieki farmaceutycznej do codziennej praktyki, zarówno w aptekach szpitalnych, jak i ogólnodostępnych ograniczy problemy lekowe i korzystnie wpłynie na wyniki leczenia pacjentów”.

Opieki farmaceutycznej nie można utożsamiać z kompetencjami lekarza, do którego należy diagnozowanie i zlecenie terapii. Jest ona oferowana pacjentom, którzy pozostają pod nadzorem lekarskim i obejmuje kontrolę zaordynowanej terapii (np. właściwość przyjmowanych przez chorego dawek leku). Jej celem jest uzyskanie efektów poprawiających jakość życia każdego pacjenta objętego taką opieką.

Opieka farmaceutyczna może wnieść nowy element do kompleksowości systemu opieki zdrowotnej. Dzięki temu pacjent może zostać objęty pełniejszą troską, stanowiącą dopełnienie dotychczasowych działań leczniczych, diagnostycznych, prewencyjnych oraz promujących zdrowie. Opieka farmaceutyczna sprawowana nad pacjentami z chorobami przewlekłymi może przyczyniać się do systematyczności podejmowanych starań leczniczych. Potrzeby zdrowotne społeczeństwa, wynikające z zagrożeń związanych z coraz powszechniejszym samoleczeniem, stosowaniem politerapii, błędnym dawkowaniem leków i występowaniem schorzeń jatrogennych zdają się wpisywać w ideę oferowania pacjentom opieki farmaceutycznej, która jest ukierunkowana na racjonalizację farmakoterapii. Świadczenie opieki farmaceutycznej uzasadnia także fakt, że jej celem jest uzyskanie korzyści ekonomicznych i zdrowotnych. Stwarza to bowiem możliwość obniżenia kosztów leczenia, co może przynieść korzystne efekty dla całego funkcjonującego systemu ochrony zdrowia.

Jednym z wniosków obrad okrągłego stołu farmacji podczas XXI Naukowego Zjazdu Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, który odbył się jesienią 2009 roku w Gdańsku jest stwierdzenie, że opieka farmaceutyczna stanowi klucz do tego, by aptekarz stał się w przyszłości świadczeniodawcą usług kontraktowanych przez NFZ w ramach świadczeń gwarantowanych.

Obecnie polskie apteki realizują opiekę farmaceutyczną w niewielkim zakresie. Wydaje się jednak, że ich przyszłość powinna być związana ze świadczeniem opieki farmaceutycznej.

Wymaga to zmian w podejściu do funkcjonowania aptek i zmiany ich komercyjnego wizerunku.

Na właściwe funkcjonowanie systemu opieki zdrowotnej składają się m.in. dostępność do świadczonych usług, ciągłość opieki, skuteczność i jakość, produktywność, akceptacja i satysfakcja pacjentów i personelu świadczącego usługi, a także dynamika systemu i jego zdolność do adaptacji. Działalność związana z oferowaniem opieki farmaceutycznej i tym samym wprowadzenie nowej usługi powinna zwiększyć atrakcyjność systemu i ukierunkować go na zmieniające się potrzeby społeczne. Świadczenie opieki farmaceutycznej, do której dostęp może być powszechny i nieograniczony, tak jak dostęp do innych usług farmaceutycznych, powinno pozytywnie wpływać na efektywność opieki zdrowotnej dzięki gwarantowaniu dostarczania usług na wysokim poziomie przez wykwalifikowany personel.

Ze względu na rosnącą w dzisiejszych czasach społeczną potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa w systemie opieki zdrowotnej, świadczenie opieki farmaceutycznej należy uznać za zadanie, które powinno spotkać się z pełną aprobatą pacjentów.

dr Agnieszka Zimmermann
Zakład Prawa Medycznego WNoZ

Oddział Gdański Polskiego Towarzystwa Otolaryngologów Chirurgów Głowy i Szyi oraz firma GlaxoSmithKline

zapraszają na zebranie naukowo-szkoleniowe. Odbędzie się ono 5 marca 2011 r. (sobota) o godz. 10.00 w sali im. prof. L. Rydygiera, ul. Dębinki 7.

W programie:

1. *Charakterystyka zmian morfologicznych i czynnościowych krtani w chorobie refluksowej* – kol. Wojciech Skrzypczak
2. *Zastosowanie śpiewu klasycznego w rehabilitacji chorych z zaburzeniami głosu* – kol. Maria Mielnik
3. *Ciało obce w tchawicy* – kol. Czesław Stankiewicz
4. Prezentacja firmy GlaxoSmithKline (Avamys, Ismigien, Flixonase Nasule)
5. Sprawy organizacyjne, wolne wnioski

Decyzją Zarządu Głównego PTORL składka członkowska na rok 2011 wynosi 70 zł. Opłata za prenumeratę „Otolaryngologii Polskiej” wynosi 70 zł (Wydawnictwo Medyczne Elsevier Urban & Partner, ul. Kościuszki 29, 50-011 Wrocław, konto City Bank Handlowy nr 69 1030 1508 0000 0008 0493 8001).

Zmiany adresowe, zawodowe, ew. przejście na emeryturę lub rentę proszę zgłaszać listownie, telefonicznie lub internetowo na adres Zarządu Oddziału: ptol@gumed.edu.pl

Klinika Otolaryngologii GUMed, 80-211 Gdańsk, ul. Dębinki 7, tel. 58 349 23-80; fax 58 346 11-97; www.klorl.gumed.edu.pl; ptol@gumed.edu.pl nr konta bankowego: 64 1020 1811 0000 0302 0070 8149

Walne zebranie Stowarzyszenia Absolwentów

Wykład dr. hab. Tomasza Zdrojewskiego z Kliniki Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego pt. „Nowoczesna prewencja chorób niezakaźnych 1960-2010-2030” otworzył doroczne Walne Zebranie Sprawozdawcze Stowarzyszenia Absolwentów GUMed. Odbyło się ono 11 lutego w sali im. Rydygiera. Wykład wzbudził duże zainteresowanie i wywołał ciekawą dyskusję. Podczas zebrania przedstawiono sprawozdanie z działalności za okres: 8 luty 2010 – 10 luty 2011 r. W okresie sprawozdawczym Zarząd Stowarzyszenia działał w następującym składzie:

prezes prof. Brunon Imieliński
 wiceprezes resortowy dla absolwentów
 WL dr Jerzy Kossak
 WF mgr Janina Mańko
 OS prof. Zdzisław Berezowski
 WNoZ prof. Wiesław Makarewicz
 sekretarz lek. Michał Brzeziński
 skarbnik dr Andrzej Krynicki
 członek Zarządu dr Lubomira Bożyk

Komisja Rewizyjna
 przewodniczący – dr Bogumił Przeździak
 członkowie: dr med. Alfred Jankau, dr med. Bogumił Filipiak

Sąd Koleżeński:
 przewodnicząca – dr Irena Lisewska-Piątkowska
 członkowie: prof. Jerzy Lipiński, dr Janusz Drożdż

W okresie sprawozdawczym odbyło się 10 posiedzeń Zarządu. Zarejestrowanych jest 408 członków, w tym: 285 absolwentów Wydziału Lekarskiego, 61 Oddziału Stomatologicznego i 53 Wydziału Farmaceutycznego. Dominującą grupą wśród absolwentów są starsi członkowie, w wieku powyżej 80 roku życia jest 105 osób. Liczba członków opłacających składki ogranicza się jednak do kilkudziesięciu osób. Mimo wielu wysiłków ze strony Zarządu dotarcia do młodszych roczników absolwentów, nie przynosi to oczekiwanego rezultatu.

W okresie sprawozdawczym, z dniem 13.12.2010 r. rezygnację złożył sekretarz – lek. Michał Brzeziński. Z jego pomocą sfinalizowano procedurę rejestracyjną w Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego, która była konieczna w wyniku wprowadzenia kilku poprawek do statutu. Ustępującemu sekretarzowi Zarząd składa podziękowanie za skuteczną działalność w przeprowadzeniu tych formalności. Nowy sekretarz nie został jeszcze powołany.

Aby utrzymać łączność z członkami Stowarzyszenia oraz kontakt z innymi osobami i instytucjami członkowie Zarządu pełnili cotygodniowe dyżury w siedzibie wspólnej z Klubem Seniorów. Mimo tego chętnych nie było.

Członkowie Zarządu uczestniczyli w organizacji dwóch uroczystości jubileuszowych odnowienia dyplomów: absolwentów Wydziału Lekarskiego i Oddziału Stomatologicznego. Przedstawiciele Zarządu brali też udział w dyplomatoriach poszczególnych wydziałów. Zachęcali absolwentów do wstępowania w szeregi Stowarzyszenia.

Prezes reprezentuje Stowarzyszenie na wszystkich oficjalnych uroczystościach Uczelni (inauguracja, doktoraty *h.c.* itp.). Stowarzyszenie nie było (w przeciwieństwie do poprzednich lat) współorganizatorem dorocznego Pikniku Poinauguracyjnego w leśniczówce „Wróblówka”.

Sekcja sportowa piłki nożnej wykazuje się dużą aktywnością. Rozgrywa mecze i stara się zainteresować społeczność akademicką także innymi dyscyplinami sportu.

Skarbnik przedstawił sprawozdanie finansowe:

Saldo początkowe na dzień 1.01.2010	
wynosiło	7 190,67 zł
Saldo końcowe wynosiło	5 708,87 zł

Wydatki obejmowały opłaty bankowe oraz koszty organizacyjne. Wpływy pochodzą głównie z wpłat dokonywanych przez organizatorów zjazdów koleżeńskich, korzystających z konta Stowarzyszenia. Organizatorzy uroczystości odnowienia dyplomów Wydziału Lekarskiego i Oddziału Stomatologicznego rocznika 1954-1959 wsparli Stowarzyszenie przekazaniem kwoty 1500 zł. Zarząd wyraża gorące podziękowanie za tę darowiznę.

Po dyskusji nad sprawozdaniami prezesa, skarbnika, przewodniczącej Sądu Koleżeńkiego oraz po odczytaniu przez dr. Filipka protokołu Komisji Rewizyjnej, w głosowaniu jawnym, udzielono Zarządowi absolutorium za rok 2010.

prof. B. L. Imieliński

POMÓŻ UKOIĆ BÓL

Przełącz 1% Fundacji Hospicjalnej

KRS 0000201002

www.hospicja.pl

infolinia czynna od poniedziałku do piątku w godz. 8:00 - 17:00
 0 801 000 254 (koszt połączenia wg taryfy operatora lokalnego)

1%

FUNDACJA HOSPICYJNA
 Hospicjum to też życie

Informacja MNiSW

Trzeci konkurs na kierunki zamawiane

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego ogłosiło kolejny, trzeci już konkurs na kierunki zamawiane. Program ten realizowany jest od 2008 roku w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Ma on na celu zwiększenie liczby studentów na kierunkach matematycznych, technicznych i przyrodniczych – czyli tych, które zostały uznane przez ekspertów jako strategiczne dla rozwoju polskiej gospodarki. Na projekty wyłonione w trzecim konkursie Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przeznaczyło 200 000 000 złotych. Wnioski o dofinansowanie można składać od 16 lutego do 17 marca. [1]

W trosce o rzetelność i etykę w nauce

15 lutego 2011 r. Zarządzeniem nr 14/2011 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego powołany został Zespół do Spraw Dobrych Praktyk Akademickich. Jego nadrzędnym celem jest formułowanie opinii oraz proponowanie rozwiązań w sprawach dotyczących naruszania dobrych praktyk w nauce i szkolnictwie wyższym. Powołanie Zespołu wyrasta z głębokiej odpowiedzialności za rzetelne, etyczne i przejrzyste zasady funkcjonowania nauki i szkolnictwa wyższego. [2]

Dobre praktyki w procedurach recenzyjnych w nauce

Zachęcamy do zapoznania się z broszurą „Dobre praktyki w procedurach recenzyjnych w nauce”, będącą zbiorem najważ-

niejszych zaleceń dotyczących właściwego przeprowadzania procedur recenzyjnych w nauce. Dokument jest efektem merytorycznej debaty na temat rzetelności naukowej oraz owocem wnikliwej pracy Zespołu do spraw Etyki w Nauce, który doradzał Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Publikacja stanowi kolejny krok na drodze budowania transparentnego, uczciwego, pozbawionego protekcyjności i nieprawidłowości sposobu uprawiania nauki. [3]

E-galeria innowacyjnych projektów naukowych

Zapraszamy do odwiedzenia nowej, interaktywnej platformy prezentującej najciekawsze projekty akademickie i badawcze, zrealizowane dzięki funduszom strukturalnym. Jest to pierwsza tego typu inicjatywa w Polsce. Oprócz filmów oraz fotografii ilustrujących najlepsze projekty, witryna umożliwia odbycie wirtualnych spacerów po najbardziej interesujących częściach inwestycji. Galeria będzie systematycznie uzupełniana o kolejne wyniki prac naszych beneficjentów. [4, 5]

Aplikacja internetowa do obsługi wniosków międzynarodowych

Informujemy, że wnioski o przyznanie środków finansowych na realizację projektów międzynarodowych współfinansowanych należy składać poprzez aplikację internetową umieszczoną na stronie Ośrodka Przetwarzania Informacji (www.osf.opi.org.pl) oraz w dwóch wydrukowanych egzemplarzach, oporzonych właściwymi podpisami. [6]

/Newsletter MNiSW nr 5/2011/

1. <http://www.nauka.gov.pl/ministerstwo/aktualnosci/aktualnosci/artikul/rusza-kolejny-konkurs-na-kierunki-zamawiane-1/>
2. <http://www.nauka.gov.pl/ministerstwo/aktualnosci/aktualnosci/artikul/w-trosce-o-etyke/>
3. http://www.nauka.gov.pl/fileadmin/user_upload/ministerstwo/Publikacje/20110216_MNiSW_broszura_210x210.pdf
4. <http://www.projekty.nauka.gov.pl/>
5. <http://www.nauka.gov.pl/ministerstwo/aktualnosci/aktualnosci/artikul/rusza-e-galeria-innowacyjnych-projektow-naukowych/>
6. <http://www.nauka.gov.pl/ministerstwo/komunikaty/komunikaty/artikul/informacja-o-uruchomieniu-aplikacji-internetowej-do-obslugi-wnioskow-o-finansowanie-wspolpracy-n/>

Konferencja menedżerów ochrony zdrowia

Prof. dr hab. Janusz Moryś, rektor Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego był jednym z prelegentów konferencji „Regionalne spotkania menedżerów zdrowia – forum nowych rozwiązań”, zorganizowanej przez wydawcę miesięcznika *Rynek Zdrowia*. Obyła się ona 7 lutego bieżącego roku w Gdańsku.

Pierwszy panel dyskusyjny dotyczył polityki zdrowotnej i organizacji systemu ochrony zdrowia w województwie pomorskim. Podjęty został temat planu B, czyli komercjalizacji Samodzielnych Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej. Przekształcone w ten sposób jednostki funkcjonują jako spółki prawa handlowego.

Dyrektorzy skomercjalizowanych placówek podkreślili, że dzięki zmianie mogą znacznie łatwiej przeprowadzać procedury inwestycyjne. Nie obyło się jednak bez krytyki. Jako główną wadę takiej formy działalności wska-

Kadry GUMed

Tytuł profesora otrzymały:

prof. dr hab. Apolonia Rybczyńska
prof. dr hab. Monika Lichodziejewska-Niemierko

Na stanowisko profesora nadzwyczajnego przeszli:

dr hab. med. Barbara Kamińska
dr hab. Romuald Lango
dr hab. Anna Lebedzińska
dr hab. Jarostaw Sławiński

Stopień doktora habilitowanego otrzymała

dr hab. Cecylia Tukaj

Na stanowisko adiunkta przeszli:

dr n. farm. Agnieszka Arceusz
dr med. Kamil Chojnicki
dr n. biol. Krzysztof Hinc
dr med. Bartosz Karaszewski
dr n. biol. Monika Ryba

Na stanowisko starszego wykładowcy przeszli:

dr med. Maria Bieniaszewska
dr med. Magdalena Góra-Gębka
dr med. Wojciech Radys
dr med. Dariusz Tomaszewski
dr med. Jacek Turczyński

Jubileusz długoletniej pracy w GUMed obchodzą:

20 lat

dr med. Izabela Brożek
Zdzisław Hynca

Piotr Joskowski
mgr Teresa Sawa
Danuta Wojstaw

25 lat

Ewa Tatoł

Pracę w Uczelni zakończyli:

prof. dr hab. Ewa Babicz-Zielińska
dr med. Robert Ciechanowicz
dr n. med. Joanna Dijakiewicz
dr n. med. Małgorzata Jarosz
mgr Grażyna Tatur

Zmiany w zakresie pełnienia funkcji kierowników jednostek organizacyjnych

– z dniem 1.02.2011 r. dr. hab. Tomaszowi Zdrojewskiemu powierzono funkcję kierownika Zakładu Prewencji i Dydaktyki Katedry Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii

Zmiany na stanowiskach kierowniczych w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi

– z dniem 31.01.2011 r. uległa rozwiązaniu umowa o pracę z Grażyną Łukaszewicz, p.o. kierownika Działu Obsługi Telefonicznej. □

Kadry UCK

Jubileusz długoletniej pracy obchodzą:

20 lat

lek. Joanna Gajda-Wrzosek

Dorota Król
Mariola Lampart
Edyta Malinowska
Hanna Markowska
Małgorzata Przychodzień
lek. Dariusz Zacharek

25 lat

Beata Frankowicz-Gasiul
Marzenna Kęsicka
Liliana Stanisławska
Barbara Wodecka
Jolanta Zagrajek

30 lat

Mirostawa Józwik
Wiesława Nydza
Anna Sawośko
Hanna Smoczyńska
Elżbieta Świdzka
Zofia Witeska
Grażyna Żak

35 lat

Krystyna Banaszak
Maria Drożdżewska
Wiesława Herrmann
dr n. przyr. Zenon Jakubowski
Barbara Jelińska
Irena Koenner
Henryka Murawska
Regina Niklas
Zofia Ostromińska

40 lat

Maria Dąbrowska. □

Regionalne spotkania menedżerów zdrowia – forum nowych rozwiązań

zywano odpowiedzialność majątkową członków zarządu za zobowiązania szpitala.

Prof. Janusz Moryś wypowiedział się na temat projektowanych zmian w Ustawie o zawodach lekarza i lekarza dentystry w kontekście przewidywanej likwidacji stażu podyplomowego. Jego zdaniem, w Uniwersyteckim Centrum Klinicznym brakuje technicznych możliwości, aby wszyscy studenci szóstego roku kierunku lekarskiego i piątego roku lekarsko-dentystycznego mogli odbywać praktykę zawodową. Wynika to ze zmian będących efektem restrukturyzacji szpitala.

Panel drugi podejmował problematykę finansów i zarządzania. Barbara Kawińska, pełniąca obowiązki dyrektora Pomorskiego Oddziału Narodowego Funduszu Zdrowia wypowiedziała się na temat kontraktowania świadczeń medycznych w województwie pomorskim na 2011 rok. Podkreśliła, że na refundację leków zostanie przeznaczony aż 548 729 000 zł. Jednak nawet tak duża kwota może okazać się niewystarczająca.

W związku z tym zaapelowała o szukanie rozwiązań mogących zmniejszyć nieuzasadnione zakupy leków. Dyrektor Kawińska zwróciła uwagę, że w budżecie znalazły się też pieniądze na programy profilaktyczne, jednak wykorzystanie tych funduszy jak dotąd było niewielkie.

W trzecim panelu poruszono kwestię procesów inwestycyjnych w regionie pomorskim. Dyrektorzy szpitali przyznali, że zamawianie sprzętu medycznego stanowi dla nich spory problem. Wynika to z konieczności przygotowywania istotnych warunków zamówienia, w tym określania preferowanych parametrów technicznych sprzętu. Prawdopodobnie postępowania w tym zakresie i uzyskiwanie oczekiwanych efektów wymaga od kadry zarządzającej wiedzy oraz dużego wkładu pracy.

Tego rodzaju spotkania są przydatne dla lokalnych menedżerów ponieważ stwarzają możliwość wymiany poglądów i zapoznawania się ze sposobami rozwiązywania problemów w innych placówkach. Zapewne zatem dużym zainteresowaniem cieszyć się będzie kolejna edycja Konferencji Lokalnych Menedżerów Zdrowia, która odbędzie się w Gdańsku już za rok.

Monika Zyga,
Studenckie Koło Naukowe Zdrowia Publicznego

Karnawałowe koncertowanie

Piosenka jest dobra na wszystko, Singing in the rain, Shalom czy *Węgierska Rapsodia* to tylko niektóre z utworów, które można było usłyszeć podczas koncertu karnawałowego Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Odbył się on 19 lutego w Sali Koncertowej Akademii Muzycznej. Zgromadzonych gości powitali prof. Janusz Moryś, rektor Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego i prof. Bogdan Kułakowski, rektor Akademii Muzycznej w Gdańsku. Koncert poprowadził prof. Roman Nowicki, rzecznik GUMed.

Aula szkoły muzycznej zaczęła wypełniać się gośćmi tuż po 18.30. Przed godziną 19 praktycznie wszystkie miejsca były już zajęte.

Koncert rozpoczął prof. Roman Nowicki, który serdecznie przywitał wszystkich obecnych. – Budżet organizacji koncertu został wyczerpany i na profesjonalnego konferansjera zabrakło funduszy – powiedział. – Dlatego przed Państwem stoję ja.

Następnie głos zabrał prof. Janusz Moryś, rektor GUMed. – To pierwsza odstona wydarzenia, które mamy nadzieję, na stałe wpisze się do kalendarza wydarzeń Uczelni – powiedział. – Niech te kilkadziesiąt minut będzie dla Państwa odskocznią od codzienności.

Jako pierwszy na scenie zaprezentował się Chór Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego im. Tadeusza Tylewskiego przy akompaniowaniu na fortepianie Elżbiety Kalisch. Rozpoczęli od specjalnej dedykacji dla prof. Morysia – utworu Jerzego Wasowskiego *Piosenka jest dobra na wszystko*. Potem zaśpiewali *Summertime* George'a Gershwina, *Moon River* Henry Manciniego, *My Wish For You* Johna Cartera, *Mamma mia!* Abby oraz *Singing in the rain* Nehemiah Brown. Na harmonijce ustnej zagrał Czesław Karaś.

Po wykonaniu wszystkich zaplanowanych utworów prowadzący wywołał Jerzego Szarafińskiego, dyrygenta Chóru do odpowiedzi. – Czy Pan wie, jakie jest najmniejsze stworzenie, o którym śpiewają w kolędach chórzyci? – dopytywał się prof. Nowicki. – Nie wiem – odpowiedział Szarafiński. – Małe mu – podpowiadają chórzyci. Chór bisował jeszcze trzy razy.

Po występie Chóru Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego na scenę wyszli Bogdan i Maciej Kułakowscy. – Jako gospodarz, serdecznie witam Państwa w murach Akademii Muzycznej – powiedział Bogdan Kułakowski, rektor AM w Gdańsku. – Nigdy nie widziałem tak wielu lekarzy w jednym miejscu. Jako że została mi minuta według programu, nie zagram Szopena – wyjaśnił. Ojciec i syn zagrali na fortepianie i wiolonczeli: *Węgierską Rapsodię* Dawida Poppera oraz *Cinema Paradiso* Ennio Morricone.

Po tym rodzinnym występie zaprezentowały się trzy studentki Wydziału Wokalno-Aktorskiego, specjalność musical. Akompaniował im na fortepianie Andrzej Nanowski, laureat Festiwalu Pianistyki Polskiej w Słupsku, stypendysta Towarzystwa im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Beata Burzyńska zaśpiewała *Fine line* z musicalu *Avenue Q*, Natalia Piotrowska *Someone like you* z musicalu *Jekyll and Hyde*, a Monika Tyburska *Popular* z musicalu *Wicked*. Na zakończenie swojego występu zaprezentowały *Bring on The Man* z musicalu *Jekyll and Hyde*. – Męska część publiczności wyraźnie się ożywiła – skwitował prof. Nowicki. – Po takim występie wypada tylko pogratulować i pozazdrościć rektorowi Akademii Muzycznej takich studentek.

Na program koncertu w wykonaniu akordeonisty Pawła Zagańczyka, klawecisty Jakuba Kubali oraz kontrabasisty Jarosława Stokowskiego złożyły się kompozycje inspirowane taniem, w tym utwory legendarnego mistrza argentyńskiego tanga Astora Piazzolli i francuskiego akordeonisty Richarda Galliano. W wykonaniu muzyków usłyszeć można było również kompozycje inspirowane kulturą żydowską. Zagan Acoustic,

bo o nich mowa, zagrali *Tango pour Cloude, Oblivion, Zimę i Shalom*.

Na zakończenie prof. Janusz Moryś, rektor GUMed wręczył artystom bukiet kwiatów – Dziękujemy Państwu za tą wspaniałą ucztę duchową – podsumował. – A teraz zapraszam na coś dla ciała.

Koncert trwał ponad dwie godziny, ale wszyscy zgodnie twierdzili, że ten czas upłynął im niezwykle szybko.

Joanna Śliwińska, Jolanta Świerczyńska,
Zespół Informacji i Promocji

W latach 2002-2005 AMG podjęła inicjatywę cyklicznej organizacji koncertów noworocznych o nazwie „Akademia Medyczna Przyjaciółom”. Ich celem była integracja społeczności akademickiej i publicznej podziękowanie osobom i instytucjom, które w minionym roku w szczególny sposób zasłużyły się i udzielały wsparcia różnym przedsięwzięciom Uczelni. Organizatorem tych koncertów było Biuro Rektora, a osobowo, w głównej mierze, ówczesny rzecznik prasowy AMG, dr Tomasz Zdrojewski. Dyrektorem artystycznym był prof. Bogdan Kułakowski z Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Rok 2002 – koncert w sali Polskiej Filharmonii Kameralnej w Operze Leśnej w Sopocie

Wykonawcy:

- Orkiestra Polskiej Filharmonii Kameralnej pod dyr. Wojciecha Rajskiego
- Solista – Konstanty Andrzej Kulka (wykonał *Cztery Pory Roku* Antonio Vivaldiego)
- Chór AMG

(Relacja w „Gazecie AMG” 2/2002, s. 1 i 8-9)

Rok 2003 – koncert w sali Dworu Artusa

Wykonawcy:

- Chór AMG
- Recital Grzegorza Turnaua z zespołem

Honorowym Tytułem Przyjaciela Akademii Medycznej wyróżniono:

- Jana Zarębskiego, marszałka województwa pomorskiego
- Zakłady Farmaceutyczne POLPHARMA SA

(Relacja w „Gazecie AMG” 2/2003, s. 1 i 7)

Rok 2004 – koncert w Politechnice Gdańskiej

Wykonawcy:

- Chór AMG
- Orkiestra Polskiej Filharmonii Kameralnej pod dyr. Wojciecha Rajskiego
- Solista – Krzysztof Plech – gitara klasyczna

Honorowym Tytułem Przyjaciela Akademii Medycznej wyróżniono:

- prof. Wacława Szybalskiego
- Wielką Orkiestrę Świątecznej Pomocy

(Relacja w „Gazeta AMG” 2/2004, s. 10)

Rok 2005 – koncert w Państwowej Operze Bałtyckiej

Wykonawcy:

- Chór AMG
- Orkiestra Polskiej Filharmonii Kameralnej pod dyr. Wojciecha Rajskiego
- prof. Bogdan Czapiewski (fortepian) z uczniem, Maciejem Sroką

Honorowym Tytułem Przyjaciela Akademii Medycznej wyróżniono:

- Jolantę Kwaśniewską – Fundacja „Porozumienie bez Barrier”
- prof. Macieja Grabskiego – prezesa FNP

(Relacja w „Gazecie AMG” 2/2005, s. 9)

Muzeum GUMed

zaprasza

